

အကူအညီ ဖွဲ့စည်းခြင်း

De/

essel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, 4600 AB Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 25,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 370 BFr per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn, Postgiro 3541696 t.n.v. penningm. NZC Alphen a. d. Rijn.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht. Giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruiningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.
Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar. Entree f 5,—.

Japanse Meeuwenclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.
Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 30 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

OND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 80, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 23 mei 1977.

IN DIT NUMMER

	pag.
Lepelaar en heilige ibis	148
Wat lezers schrijven	150
Van groen tot albino (4), de intensieve en niet-intensieve kanarie	156
Californische kuifkwartels	157
Voortplantingsgedrag van de japanse meeuw - wetenschappelijk gezien	160
Etologie, het nut van kleuren en beweging	163
Monniksgier in Zeeland waargenomen/	
Eerste koekoek gehoord	163
De kleurvererving bij grasparkieten	164
Zwaluwspreuwen	165
Pietpraat over citroengeel	167
Heeft u ook al een papegaai?	168
De volière van de maand	170
Beplanting in en om de volière/Onze tuin/	
Onkruiden	172/173
Nieuws uit het dierenpark Wassenaar	175
Ervaringen met afrikaanse soorten, moerasastrilde	176
Het houden van zangkanaries/Ledenwerf-actie 1977	178
Toon uw vakmanschap	179
Onze belevenissen tijdens de com. wedstrijd in Genua	181
Uw vraag? Ons antwoord!	182
Theoretische kennis van de kleurkanarie-kweek . . . overbodige luxe of noodzaak	184
Vogel van de maand	185
Korte berichten	187

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Witte Molen/Edelchemie/Blankestijn/	
L.S.M./Tilburgse Vogelhandel	154
Sluis	155
N.B.v.V. Boekenservice	158/159
Cédé	166
Welpi-vot/Orni-Mondo/Aarts/Siem van 't Hart/	
Fauna Metaalwaren	174
N.B.v.V. Boekenservice	177
Sluis	180
Hans Kegelen/TEK	184
Vraag en aanbod	186
Centraal magazijn prijslijst	187
Paradiso/Geza sept/Tovo	188
Bogena	189
404	190
Rein van der Veen/Veraka/Benny Hagers/	
Hillingman/Kapelle/Animali/Van Waardhuizen/	
Van Gils	191
Witte Molen	192

Foto omslag en pag. 148, Horst Müller, Vogelpark Walsrode; Ibis en Lepelaar

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

lepelaar en heilige ibis

door Meindert de Jong

De twee „helden van ons verhaal” die prijken op de omslag van dit blad, behoren beide tot de familie **Threskiornithidae**. Het zijn de lepelaar (**Platalea leucorodia**) en de Heilige ibis (**Threskiornis aethiopica**). Uiteraard behoef ik u niet te vertellen wie wie is, want de brede lepelbek spreekt voor zichzelf.

De Lepelaar

In het laatst van februari of het begin van maart keren de „lepelganzen” uit het warme zuiden terug naar hun broedplaatsen, die zich in ons land bevinden in het Naardermeer, het Zwanenwater en op Texel. (Elders treft men ze in West-Europa alleen maar aan in de delta van de Guadalquivir in Spanje.) Doorgaans vliegen ze in een rechte lijn achter elkaar, hoewel hun formatie ook wel eens de vorm heeft van een wijde V. De vleugels worden langzaam en regelmatig op en neer bewogen. Af en toe houden ze de wieken een tijdje stil om in zweefvlucht verder te glijden. De hals is niet gebogen, zoals bij de reigers het geval is, maar gestrekt en de poten wijzen recht achteruit. Ze hebben wel iets weg van ooievaars, maar zoals u weet hebben deze een spitse, rode snavel.

Het is altijd weer een leuk gezicht een troep van die sneeuwblanke vogels op hun karakteristieke manier te zien foerageren. Ze waden met hun lange steltpoten door het modderige water en maaien met de half geopende, vrijwel vertikaal in het water gestoken lepelsneb alsmaar heen en weer. Op die manier proberen ze garnalen, kreeftachtige diertjes, slakjes, wormpjes, kleine visjes en insecten te bemachtigen, door ze als het ware uit het slik te zeven. Ook ziet men ze wel op een holletje recht naar voren rennen; kennelijk zitten ze dan achter een garnaltje of ander wezentje aan, dat zich ijlings „uit de voeten” wil maken. Er worden uitsluitend kleine prooidiertjes genuttigd, want grote kunnen ze beslist niet aan. De voormalige secretaris van "Vogelbescherming", de heer Ko Zweeres, vond op het wad een dode lepelaar, die was gestikt in een minuscuul palinkje van nog geen 15 cm lengte.

Als de vogels eenmaal in de kolonie zijn worden ze hoe langer hoe actiever. Er worden „trappeldansen” uitgevoerd, waarna de vogels plotseling doodstil blijven staan met gestrekte hals en in het voorjaars-

windje wapperende kuif. Af en toe gooit er een de snavel omhoog tot op de rug en waaiert de sierveren uit, zodat de gele keelvlek zeer duidelijk uitkomt tussen de omringende veren en te vergelijken is met het gouden hartje van een madeliefje tussen de kroonblaadjes. Ook pronken ze wel met wijd opengesperde snavel.

De nesten worden gebouwd met materiaal dat in de onmiddellijke omgeving te vinden is. Bevinden deze zich in het overjarige riet, dan zijn ze grotendeels van riet gemaakt, hoewel soms een onderlaag van takken aanwezig is. De „wiegen” in het geboomte, bijv. wilgen en vlieren, bestaan voornamelijk uit takken en twijgen met wat biezen, rietbladeren en andere plantedelen als onderlaag voor de twee tot vijf — doorgaans drie — ovale, ruwschalige eieren. Ze zijn dofwit met een aantal licht- en donkerbruine vlekken, die soms bij het eind het dichtst bij elkaar staan.

Het broeden duurt ongeveer 22 dagen en beide partners nemen een deel ervan voor hun rekening. Het

De

osel

aflossen gaat gepaard met een eigenaardige ceremonie, die door A. (Nol) F. Binsbergen in „Het Vogeljaar” (7e jaargang) als volgt wordt beschreven: „Wonderlijk is de begroeting nu der beide echtgenoten; met de opgerichte kuifveren gespreid en de snavel wijd open laten de vogels een gesis horen als van een slang. Maar daarnaast hoor ik ook zachte brommende geluidjes, terwijl de snavel langzaam open en dicht gaat. Een soort kleppen wat ook de ooievaars doen tijdens de aflossing op het nest. Die doen het echter drukker en produceren veel meer geluid.”

Als de kindertjes zich moeizaam uit de schalen hebben gewurmd, blijft een van de oude vogels achter op het nest, terwijl de ander er op uit gaat om voedsel te zoeken. Zodra deze terugkeert worden de jongen actief. Ze beginnen te kekken en proberen met hun nu nog smalle snedjes de lepelbek van de oude te pakken. Deze buigt zich naar voren, omvat met de beide platte helften vrijwel de gehele kop van het jong en rispt het voedsel omhoog, dat vervolgens wordt „overgeheveld” in het snaveltje van het bedelende jong. Het duurt ongeveer acht weken eer het kroost de vliegkunst machtig is.

Voorlopig blijven ze nog in de buurt van de kolonie, maar van lieverlede zwerven ze verder weg en kan men ze aantreffen aan riviermondingen, zeegaten, op slikvlakten en dergelijke. Eind augustus zeggen ze ons tijdelijk vaarwel om de winter door te brengen in West- en Zuidwest-Europa en noordelijk Afrika.

De Heilige Ibis

Alle ibissen zijn ooievaarachtige vogels die onmiddellijk te herkennen zijn aan de lange, dunne, duidelijk naar beneden gebogen snavel. Een van de bekendste is stellig de Heilige ibis, die niet tot de Europese broedvogels behoort. Vroeger broedde hij in flinke aantallen langs de oevers van de Nijl in Egypte en men vereerde hem als een verpersoonlijking van de god Thoth (of Thot), de god van de wijsheid en schrijver van de goden. Deze god Thoth werd afgebeeld met een ibiskop en tamme ibissen werden als huisdier (voor zover men kan spreken van „huis”) in tempels gehouden. Vele werden gemummificeerd en aangetroffen in graftomben van de Farao's. Ook zijn veel muurschilderingen gevonden en in de hiërogliften wordt de ibis als symbool gebruikt. De oudste Griekse geschiedschrijver, Herodotus, vermeldt dat hij zijn verering dankte aan het

feit, dat hij gifslangen at. Wellicht is de volgende verklaring waarschijnlijker: de ibis kwam ten tonele in Egypte tijdens de jaarlijkse overstroming van de Nijl. Hij nestelde en broedde op het ondergelopen land en zocht er tevens zijn voedsel. Zodra het water zakte verdween de ibis en vandaar dat de oude Egyptenaren hem in verband brachten met de overstromingen van de rivier, want dat was immers de bron van het leven!

De Heilige ibis treft men nu zuidelijker aan in Afrika. Hij houdt zich het liefst op in de buurt van meren en andere uitgestrekte wateren en ook in de nabijheid van de kusten.

Doorgaans nestelen deze vogels op de grond maar af en toe in struikgewas of geboomte. Er worden drie of vier eieren gelegd, die na een broedtijd van ongeveer drie weken uitkomen.

De vogels vliegen, niet als de andere ibissen, met gestrekte halzen en niet zelden in V-formatie.

De Heilige ibis is het embleem van de British Ornithologists' Union (Britse Ornithologische Unie).

naar aanleiding van de wielewaal

Op het artikel over de Wielewaal in het januari-nummer van „Onze Vogels” (38e jaargang no. 1) kreeg ik een aantal leuke reacties. Zo kreeg ik van een lezer uit Halsteren een aantal interessante gegevens omtrent waarnemingen welke hij had mee-gemaakt met wielewalen. Zo vond hij op een gegeven moment in de tuin twee „kleine dotjes”, jonge wielewalen, die in een rozenboog zaten. „Even nam ik ze in de hand en in een oogwenk vlogen de ouders in een cirkel met een straal van twee meter om mij heen, veel lawaai makend. De schuwheid verloor het ditmaal van het ouderinstinct.” Ik ben er niet voor dat men jonge vogels aanpakt. Vaak is het zo, dat ze de vliegkunst nog niet machtig zijn en als men ze dan aanpakt en weer terugzet, willen ze zich wel eens fladdervliegend uit de voeten maken en daardoor letterlijk en figuurlijk „voor de poes” zijn. Vooral jonge lijsters hebben er een handje van té vroeg over de nestrand te wippen als men in de buurt van hun wieg komt en niet zelden zijn de gevolgen noodlottig!

(Bijzonder aardig waren ook de waarnemingen van Witgatje en Smelleken. Wellicht kom ik daar later op terug.)

Een lezer uit Terwolde (bij Deventer) vraagt:

1. Hoeveel broedsels hebben de wielewalen per jaar?

De wielewalen komen doorgaans erg laat in ons land, na de winter doorgebracht te hebben in tropisch Zuid-Afrika. Zodoende wordt laat met broeden begonnen en aangezien deze prachtige „goudmerels” reeds in augustus vertrekken naar het warme zuiden, hebben ze gewoon geen tijd om een tweede broedsel groot te brengen. (Het is uiteraard niet uitgesloten dat er uitzonderingen zijn, die de regel bevestigen.)

2. Hoe hoog zit het nest van de grond af?

Het nest bevindt zich te allen tijde in een horizontale takvork of gaffel, nu eens op aanzienlijke hoogte maar ook wel in jonge bomen, slechts een paar meter boven de grond. Een exacte hoogte is niet te geven: soms hoger dan 10 m, maar ook wel op nog geen 3 m.

3. In uw artikel schrijft u dat wielewalen vrijwel nooit op de grond komen. Hoe komen ze dan aan drinkwater?

Als u goed leest ziet u, dat ik schreef „vrijwel” nooit op de grond. Vrijwel wil zeggen: nagenoeg, zo goed als. „Bij het zien van een lekker hapje willen ze echter wel eens een uitzondering maken”, kunt u in mijn artikel lezen. Ik wil er alleen dit mee zeggen: wielewalen zijn geen zogenaamde bodemvogels, die hun eterij op de grond opscharrelen, zoals bijvoorbeeld de vinken plegen te doen. Maar het nestmateriaal zoeken ze ook op de grond en hoewel ik zelf nog nooit een drinkende wielewaal heb waargenomen, stel ik me voor dat ze heus wel eens een slokje water hier of daar zullen drinken. (Ik hoop dat u zo naar genoeg bent ingelicht.)

Wat de „Vogel van de maand” betreft: de eerste vraag was de **Schamalijs**. Aangezien in het februari-nummer van „Onze Vogels” deze vogel uitvoerig is besproken door een andere auteur, komt dit verzoek uiteraard te vervallen. Verder werden als Vogel van de maand gevraagd: Nachtegaal, Ijsvogel (2x), Roodborsttapuit, Goudhaantje en nog een paar andere, die echter kortelings de revue zijn gepasseerd. Heus, de gevraagde vogels komen aan bod, maar een en ander zal natuurlijk wel wat tijd vergen.

Meindert de Jong,

Nagele.

moeilijk of niet?

In ons mooie vogelblad kom je wel eens in een of ander artikel de zin „Moeilijk te kweken en/of te houden vogels” tegen.

Men hoort daar dan uiteenlopende reacties op. De beginneling vol bewondering, de ervaren kweker, nou en...?

Dan komt de gedachte: wat is moeilijk; wanneer krijg je het gevoel dat het problemen geeft. Ik denk dat als iemand het kweken in de vingers heeft het voor hem weinig moeilijkheden geeft. De laatste tijd kom ik regelmatig mensen tegen die zoekende zijn naar vogels die niet onder pleegouders zijn grootgebracht, vooral waar het gaat om de zogenaamde prachtvinken. Reeds jaren ken ik een man die prachtige vogels kweekt, in hoofdzaak Gouldamadines, en altijd gebruik maakt van Japanse meeuwen omdat het volgens hem uitgesloten is dat de oudervogels zelf hun jongen goed zullen groot brengen. Ik heb zelf andere ervaringen en met mij meerderen. Zo ook een liefhebber in onze vereniging die, na kanarieke week tropen ging houden, zich naast zijn Goulds enkele meeuwen aanschafte maar weer weg deed omdat, zo stelde hij, zijn kweek met niet alleen Goulds maar ook met binsen-astriden en Ceresamadines veel beter ging. De jongen waren groter en de rui verliep erg voorspoedig. Het is duidelijk dat deze

lezers Schrijven Wat lezers

man het aanvoelt maar voor anderen weer bewondering afdwingt. Ergo, wat is dus moeilijk?

Enige tijd geleden las ik een stukje over japanse- of regenkwartels, moeilijk te kweken. Wel, ik heb geen problemen met ze en bovendien zijn ze erg mak. Om echter goede Chinese dwergkwartels op de tentoonstelling te brengen scheidt me slapeloze nachten. Van alles heb ik er aan gedaan, hokjes met schuimplastic bekleed, apart in een hokje omdat ze elkaar aftuigen, grote ruimten en wat al niet om toch maar eens mee te kunnen doen in groter verband. Eindelijk had ik een paar „hele”, ik waagde de sprong doch kom na de TT tot de ontdekking dat ik een nieuw soort kwartel heb, namelijk gekuifden. Men brengt die diertjes namelijk onder in de bekende klapkooien. Eén, twee keer omhoog en gebeurd is het met je zorg. Ook daarover ging ik in discussie, adviserend, stelde voor en dacht: ik stop er mee. Maar dat is slechts even want niets is mooier voor een vechter dan op te bouwen ook al kost dat energie.

Ik heb nu, na jaren kweek, een dertigtal van die bodemkruipertjes lopen. Door inteelt zijn ze alle split voor roodbruin pastel (isabel) en/of grijspastel (zilver), dat doe je niet zomaar weg. Over het geheel genomen zijn er weinig liefhebbers die dit grut waarderen, behoudens als stofzuiger in een vlucht of voliëre. Ik kweek niet bewust en weet dan ook niet wat er uitkomt. Na een of twee proefparingen kom je zelden split tegen. Dat impliceert dat je van het korte leventje van de kwartelhen weinig kunt profiteren.

Ik zeg kort, want door de hogere eierproductie is het met enkele jaren wel bekeken. De vraag naar hennetjes is ook beduidend hoger. De prijs eveneens en deze is de laatste jaren konstant en niet vatbaar om enige winst te maken. Dit komt volgens mij mede door de kweek in de broedmachine waarbij elk ei benut wordt. Anders is het met de natuurbroed maar dat geeft weer aanleiding tot vragen. Men hoort dan over grote aantallen eieren, maar broeden ho maar. Veel is daar niet aan te doen of het moet zijn dat door stimulerende voeding of andere middelen men dit gaat opwekken. Edoch dit werkt veelal ook sierproducerend met het bekende afmattende gevolg. Ik vermeen dat bij een goede haan elke hen gaat broeden maar dat is een verhaal apart waar ik t.z.t. wel eens op wil voortborduren.

De opzet van dit verhaal, dus moeilijk te kweken vogels, geeft, voor mijn gevoel, de uitslag dat dit elk willekeurig vogeltje kan zijn van zo maar iemand. Gelukkig dat geheimen niet of nauwelijks bestaan en we middels geschrift en lezingen op de hoogte kunnen komen van de knelpunten en we na enige jaren terecht mogen stellen dat die bepaalde vogel zorgen baart. Maar de aanhouder wint.

Geachte lezer, dit is mijn verhaal. Ziet u er iets in dan is de bedoeling op zijn plaats.

**H. Versteeg,
Driemond.**

kiemen

Naar aanleiding van hetgeen in de rubriek Uw vraag, ons antwoord, in het februari-nummer werd gesteld betreffende het op de juiste wijze doen kiemen van zaden, wil ik u gaarne mijn werkwijze vertellen. Voorop gesteld dat ik niet wil beweren dat „mijn” manier de enige juiste is. Wel heb ik er erg goede resultaten mee en vandaar mijn reactie.

Ik gebruik uitsluitend neger- en raapzaad in de verhouding 1 : 1. Ik meng dit goed door elkaar en de benodigde hoeveelheid zet ik gedurende 24 uur onder water. Daarna zeef ik het en spoel de massa dan net zo lang totdat het spoelwater helder blijft. Daarna laat ik de voorgeweekte en goed schoongespoelde zaden ongeveer 2 tot 3 uur in een zeef uitlekken. Daarna neem ik een plastic bakje dat met een dekseltje afsluitbaar is, en doe daarin een laagje van ongeveer 1,5 cm. In dat afgesloten bakje laat ik het zaad gedurende 2 x 24 uur voorkiemen (onder kamertemperatuur) om het daarna weer met schoon water goed uit te spoelen. Dit spoelen is noodzakelijk omdat bij het kiemen bepaalde schimmels vrijkomen die bij grotere hoeveelheden voor de vogels schadelijk kunnen zijn. De daaropvolgende dag is het zaad zodanig ontkiemd dat het aan de vogels kan worden verstrekt. Op deze wijze doe ik dat al jaren en het voldoet uitstekend. Ik meng het gekiemde zaad altijd door het krachtvoer en geef mijn vogels dat het gehele jaar door. Vanzelfsprekend wordt daarvan in de broedtijd meer opgenomen dan buiten die periode, maar de hoeveelheid is dan aan te passen. Overigens zij nog wel opgemerkt dat overdaad schaadt!

**G. Hummel,
Zwammerdam.**

mij beduvelen ze niet meer . . .

Die kreet kun je, ook van ervaren vogelliefhebbers, nogal eens horen. Zelf dacht ik er eerlijk gezegd ook zo over. Dat wil niet zeggen dat ik alles weet, maar dat ik zelf vond dat de meeste verkooptrucs mij wel bekend waren.

Toch wordt men, naarmate men iets erg graag wil hebben, minder voorzichtig. Maar laat ik duidelijker zijn.

Als de tijd het toelaat en er is een vogelmarkt in de buurt, dan ga ik er zeker heen, al is het alleen maar om weer eens wat bekenden te ontmoeten. Zo ook enige maanden geleden op de vogelmarkt te Er. Na een paar keer rondgelopen te hebben, viel mijn oog op een viertal vogels in één van de lopers van een mij bekende handelaar uit E. Het waren duidelijk papegaai-amadines, maar welke soort wist ik niet.

isabel

De

Schrijven 'Wat lezers Schri

Naast de rode staart en het groene verenpakje hadden ze een blauw met rode kop. Volgens de betreffende handelaar waren het Veelkleurenpapegaai-amadines, erg zeldzaam en de prijs f 150,— per paar.

Op mijn vraag of het geen bastaarden waren van de roodkop- en driekleurpapegaai-amadine werd met „Honderd procent zeker dat het veelkleuren zijn” geantwoord. Daaraan werd nog toegevoegd: „Kijk maar in het januarinumnummer 1975 van Onze Vogels, want daar staan ze in.” Niet geheel overtuigd ging ik weer naar Barneveld en „Onze Vogels” werd erop nageslagen. Inderdaad, ze leken er op, maar ja, f 150,— is niet niks!

Toch wilde ik ze graag hebben en 's avonds reed ik naar E. om er nog eens over te praten. Uiteraard was mijn eerste vraag weer of het echt geen bastaarden waren. Antwoord: „Nee, want je denkt toch niet dat ik jou wil bedonderen.”

Toen wilde ik weten waar ze vandaan kwamen. Ik kon het adres wel krijgen maar helaas was de kweker een half jaar geleden overleden en hij had de vogels van zijn vrouw (die huilend afscheid van de vogels had genomen) gekocht. Ze hadden er nog meer gekweekt, maar die waren doodgegaan. De vier die de handelaar gekocht had, waren één koppel en twee mannen of misschien twee koppels. Ook had hij er nog een roodkoppapegaai-amadine bij gekocht. Dit ontlokte mij de opmerking, of dat dan toch niet de vader van de andere vogels geweest was. Maar nee, hij wist het zeker.

Na wat onderhandelen over de prijs besloot ik ze alle vier mee te nemen in ruil voor andere vogels tot een waarde van f 200,—. Deze vogels zou ik de week daarop brengen. Thuis gekomen, begin je toch te denken. Dat gehandel maakt je toch wantrouwend en de gedachte dat ze gestolen moesten zijn of toch bastaarden, liet mij niet los!

Daar drie van de vier vogels geringd waren, was het kweeknummer mij snel bekend. Via het bondsbureau wist ik even snel aan wie het kweeknummer was toegekend. De vogels bleken uit Y te komen. Na een voorzichtig telefoongesprek bleek mij, dat de kweker gelukkig springlevend was. Hij kweekte allerlei vo-

gels, o.a. roodkop- en driekleurpapegaai-amadines. Veelkleurenamadines waren hem onbekend, wel had hij dit jaar vier mooie bastaarden gekweekt...

Deze vogels had hij samen met een roodkop aan een kweker uit V. verkocht voor f 50,—, omdat hij er zelf niets in zag. Hierna de kweker uit V. gebeld en opgezocht. Deze vertelde mij de vogels doorverkocht te hebben aan een handelaar uit E. met het verhaal dat ze op de vogels uit „Onze Vogels” van januari 1975 leken. De prijs die overeengekomen werd, was f 100,— voor de vijf (4 bastaarden en 1 roodkop).

U begrijpt dat ik nog geen andere vogels aan de betreffende handelaar heb gegeven. Sterker nog, hij kan tegen een vergoeding voor de gemaakte kosten zijn vogels terug krijgen. Ik heb er namelijk een hekel aan als ik zo beduveld word!

Wat kunnen we hieruit leren.

1e: Wees voorzichtig met het aankopen van **bijzondere vogels** en **blijf** voorzichtig. Ook als u zo graag die vogels wilt hebben.

2e: Een telefoontje naar het bondsbureau en u krijgt naam en adres van de gewenste kweker. Een extra service die gemakkelijk kan zijn.

Mij beduvelen ze niet meer! Dat hoop ik tenminste, maar helemaal zeker ben ik er niet van.

**Hans de Geus,
Barneveld.**

NOOT REDACTIE:

Het leek ons goed om enkele kleurafbeeldingen nog weer eens te herhalen. Let u vooral eens op de kop-tekening van de vogels. Bastaarden van driekleurpapegaai-amadines maal roodkoppapegaai-amadines hebben een roodgekleurde keelstreek. Die rode partij kan variëren van een keelvlak tot meer uitgebreide bef. Het kopje is meestal blauw maar van een lichtere tint dan van de veelkleurenpapegaai-amadine.

Tevens zij opgemerkt dat er thans, zeker niet op vogelmarkten, veelkleurenpapegaai-amadines worden aangeboden. Ze komen wel bij een aantal Nederlandse kwekers voor, maar het aantal is klein. De prijs van zo'n raszuiver koppel kan best de duizend gulden benaderen of zelfs overschrijden.

driekleur-,

roodkop-,

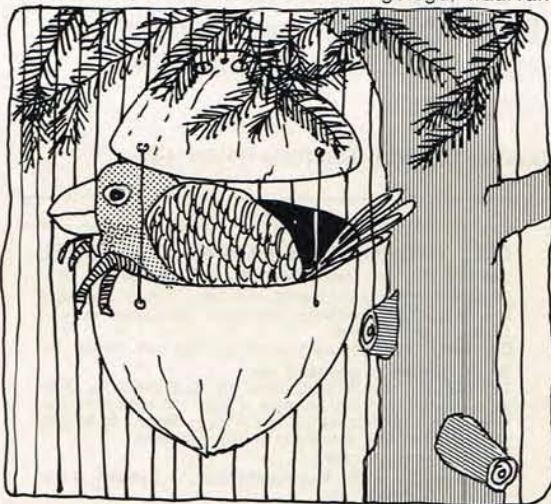
veelkleurenpapegaai-amadine

en Wat lezers Schrijven

weefnestbouw bij zebravinken

Toen ik deze winter begon met het kweken van zebravinken had ik geen broedkooien (ik ben nu bezig deze te bouwen). Toen was ik zo gelukkig, om een grote showkooi van de vereniging in ons dorp een jaar lang te kunnen lenen.

De kooi is 1 m x 1 m x 2 m. Hierin begon ik met drie paartjes Zebravinken te kweken. In de kooi heb ik een boomstronk staan met dennetakken erop, waarin ik een kokosnoot heb gehangen. In deze kokosnoot kwamen een zwartmasker en een grijze al gauw tot broeden; er werden vier eieren gelegd, waarvan

er drie uitkwamen. De jongen groeiden voorspoedig op en vliegen nu, begin februari, in de kooi rond. Het zijn 2 mannen en 1 pop.

Ook zitten er twee grijsvleugels in de kooi, die het natuurlijk op elkaar voorzien hebben. Ze bouwden een nest in een open kanarie nestkastje, doch het kwam niet tot broeden; ze legden in totaal 1 eitje, waarvan er drie in één normaal ei passen. Er kwam echter geen jong.

U zult zeggen: „Dat is allemaal erg normaal”, maar half januari gebeurde er iets waardoor ik op de gedachte kwam om achter de schrijfmachine plaats te nemen en een stukje te schrijven voor ons mooie maandblad „Onze Vogels”, waarover velen zich zullen verbazen.

Het derde paartje in de kooi, een grijze x een bruine, kwam nl. op de gedachte een nest te gaan bouwen. In de kooi had ik dennetakken gehangen, die de naalden al spoedig lieten vallen zodat er kale takken overbleven. Toen ik deze weg wilde halen, zag ik dat het derde paartje bezig was van hooi een nest

in de kale takken te maken. Ik dacht toen: „Laat ze maar bouwen” en liet de takken hangen. Na enkele dagen vroeg ik mij af: „Wat moet dit voor een nest worden?”

Ze hadden namelijk van het hooi een nest „geweven” met een dak erop en een invlieggat van ongeveer drie centimeter doorsnede.

Van binnen zag het nest er mooi uit, een kleine ruimte met veertjes en touwtjes bekleed. Op 14 januari lag het eerste eitje in het nest, waarna spoedig 6 eitjes volgden. Later bleek dat er slechts 3 eitjes bevrucht waren, en ik haalde de andere eitjes weg.

Ik liet de vogels verder met rust en op 4 februari kwamen er twee jongen uit; terwijl ik dit stukje schrijf zijn de jongen twee dagen oud.

Ik wil met dit stukje maar zeggen dat er ook onder de zebravinken wevers bestaan.

Ik ben 17 jaar en lid van een vogelvereniging, ik hoop nog lang van deze mooie hobby te genieten. Je komt vaak vreemde dingen tegen, zoals u in dit stukje kunt zien.

Verder veel succes aan alle kwekers gewenst in dit seizoen.

Jan Kruijer,
Winsum (Gr.).

snugger

*In een winkel kwam een „heertje”
en sprak: wat ik hebben moet?
een klein vijltje, want de snavel
van mijn kanarie is niet goed...
Verwonderd zei toen de bediende
„Man, dat kan toch echt niet hoor,
dat beest gaat dood met al dat vijlen,
heb je dat nou echt niet door?*

*De heer, een eigenwijze kerel
zei echter: „Let U maar eens op,
na twee dagen is de vorm
van de snavel weer tip-top!
Met z'n vijltje in zijn zakken
ging hij naar zijn vogel terug.
De bediende dacht die is vast
uit een inrichting gevluht!*

*Maar zie, na veertien volle dagen,
wie kwam voor de toonbank staan?
't Was onze heer die droevig sprak van:
't vogeltje is doodgegaan...
Mijn lieve man, sprak de bediende
'k had het U toch reeds gezegd,
zo'n snaveltje met vijl bewerken
daar komt geen donder van terecht!!*

*Toen sprak het heertje, nou dat vijlen
op zich zelf is goed gegaan.
Maar 'k had 'em in de bankschroef zitten
en daar is ie ân doodgegaan...*

Jan Kuiters
Oosterhesselen

Gebruik Witte Molen OPFOKVOEDERS en U bent enthousiast!

- Witte Molen EIVOER is een zeer licht verteerbaar kracht- en opfokvoer dat direkt door de vogels wordt opgenomen. Het bevat alle vitale bouwstoffen die vlotte opgroei en een optimale konditie waarborgen.
- Witte Molen BASIS-OPFOKVOER voor de DOE-HET-ZELVER. Een basismengsel waarin in de juiste verhoudingen VITAMINEN en SPORENELEMENTEN zijn opgenomen. Een speciale bewerking (expanderen) maakt BASIS-OPFOKVOER zeer licht verteerbaar.

WITTE MOLEN B.V. Moleneind 2, Meeuwen (N.Br.), Telefoon 04165-433

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, voliëre, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

INT. HOBBY-BOEKHANDEL, GORSSEL

Postbus 20 — Joppelaan 60 — Tel. 05759 - 19 50
In de GRATIS-CATALOGUS van Uitg. L.S.M. ligt voor U een GELUKSNUMMER, dat recht kan geven op een korting van 20-50 %!
De nieuwe hobbyboeken-catalogus ligt ook klaar!

De intekening is geopend op:
TROPISCHE VOLIEREVOGELS IN KLEUREN, A. Rutgers, deel I met 112 en deel II met 140 kleurenfoto's. U bespaart bij intekening NU f 10,—. Prijs f 32,50 p.d. NU bestellen, ná ontvangst (sept.) betalen!

ALLEEN VOOR LEDEN:
Encyclopedie v. d. Vogelliefhebber, 4 banden, i.p.v. f 425,— + f 12,50 port,
NU NOG: 6 mnd. term. v. f 60,—.
Het vogelparadijs in kleuren, 10 dln., 800 kl.pl. i.p.v. f 325,— + f 10,50 port,
NU NOG: 6 mnd. term. v. f 42,50.

Wij leveren ook encyclopedieën op termijnbetaling!

Tilburgse Vogelhandel IMPORT - EXPORT

Wij zijn gespecialiseerd in / en hebben constant uit voorraad leverbaar: Grijsze Papegaaien, Groene Papegaaien, Lories, Kakatoe's, Ara's, Agaporniden, Kanaries, alle soorten Parkieten en Tropische vogels.

Voor prijsopgave bel 013-423593 / 553298 of
briefkaart Puccinistraat 15, Tilburg, Postbus 860.
(ook 's-zondags van 10 tot 12 uur)

Bird specialist

Geheel vrijblijvend kunnen wij aanbieden: Frisè kanaries (import) in de kleuren rood, wit en bont. Norwich, Borders, Glosters, Yorkshires, Lizards en alle kleuren Hollandse kanaries. Verder: Lories in diverse soorten, papegaaien, diverse soorten Zuidamerikaanse parkieten, Australische parkieten, Ara's, verschillende soorten vinkjes, etc. Tevens vragen wij diverse soorten vogels te koop, eventueel mogelijkheid tot inruiling.

Blankestijn's Pet Farm B.V.

Dahliastraat 39, Veenendaal
Telefoon (08385) 1 23 67

Goed nieuws voor alle insektenetende vogels: Sluis Universeelvoer, verrijkt met insekten en vruchten, nu nóg beter!

Dit complete
hoofdvoedsel bevat alle vitale
bouwstoffen - zoals eiwitten,
koolhydraten, vitaminen en
mineralen - in de juiste verhouding.

Vogels, gevoed met Sluis Universeelvoer,
zingen als in de vrije natuur, blijven glad en
mooi in de veren en komen
gemakkelijk en vlug door de rui.

Sluis B.V., Postbus 31, Etten-Leur.

Sluis
Rijk als de natuur

van groen tot albino (4)

de intensieve en niet-intensieve kanarie

door H. K. v. d. Wal

In voorgaande artikelen is uiteen gezet dat de Kleurkanaries onderverdeeld worden in de groepen Gepigmenteerde en niet Gepigmenteerde of Vetstof vogels.

Daarnaast moeten nog twee groepen worden vermeld, welke van zeer groot belang zijn, nl.:

a. de INTENSIEVE vogels,

b. de NIET-INTENSIEVE vogels.

We zien hier twee groepen waarbij het verschil veroorzaakt wordt door de werking van één erfelijke eigenschap of factor, die we de Intensiefactor noemen.

Het ontstaan van de Intensiefactor

In de „vrije natuur” heeft de bevedering van de vogel diverse functies. Een belangrijke rol speelt **de kleur van de bevedering**, die niet alleen dient als verfraaiing maar ook een functie heeft als schutkleur en als herkenningsteken voor soortgenoten.

Daarnaast heeft ook de **lengte van de bevedering** een niet minder belangrijke functie.

De „Wilde Kanarie”, die we beschouwen als de stamvader van al onze huidige kanarierassen, bezat een lange bevedering die hem overdag moest beschermen tegen te hoge temperaturen en 's nachts tegen een te overmatige afkoeling.

Naarmate de wilde kanarie meer en meer een cultuurvogel werd, verviel in wezen deze laatste functie. Door een gerichte kweek en het optreden van mutaties van de factor die voor de lange bevedering verantwoordelijk was, kwam men in het bezit van vogels met een kortere bevedering, terwijl tevens een verdieping van de kleur van de bevedering optrad.

De factor, verantwoordelijk voor de verdieping van de kleur in combinatie met een kortere bevedering, noemen we de INTENSIEF-FACTOR.

De werking van de Intensiefactor

a. De Intensieve Kleurkanarie.

Onder invloed van de Intensiefactor ontstaat een vertraagde groei van de bevedering bij de jonge vogels, iets dat in het nest reeds duidelijk waarneembaar is. Het gevolg van deze vertraagde groei is het ontstaan van een kortere bevedering over het gehele lichaam van de vogel.

Gedurende de periode waarin een veer volledig wordt opgebouwd, ontvangt deze uit het lichaam van de vogel de benodigde bouwstoffen en daarnaast kleurstoffen.

Als we er eens vanuit gaan dat een veer een vastgestelde hoeveelheid kleurstof ontvangt, dan zien we dat deze zich over de gehele veer verspreidt. Als nu dezelfde veer onder invloed van de Intensiefactor een kortere lengte heeft verkregen, dan zal

deze hoeveelheid kleurstof zich beter kunnen verdelen over de verkleinde oppervlakte van de veer. Het resultaat is dan dat dezelfde hoeveelheid kleur op een kortere bevedering zich beter, intensiever, toont dan dat dit het geval was bij een langere bevedering.

b. De NIET-Intensieve Kleurkanarie.

Nu zijn we er in bovenstaande vanuit gegaan dat een veer een hoeveelheid kleurstoffen ontvangt die zich dan over de gehele oppervlakte van de veer gaat verspreiden.

In de praktijk is dit evenwel niet helemaal juist.

Als we de bevedering van een kanarie, die niet in het bezit is van de Intensief-factor, nauwkeurig bekijken dan zien we dat de hoeveelheid kleurstof niet niet genoeg was om de gehele veer te kleuren.

Aan de uiteinden van de veer zien we kleurloze puntjes welke worden veroorzaakt door de kleurloze bouwstoffen van de veer.

Dit verschijnsel wordt door de kanariekwekers „SCHIMMEL” genoemd. Een misschien wat ongelukkig gekozen naam, maar niet-intensieve vogels noemen we als regel dan ook „SCHIMMEL VOGELS”. Ze zijn herkenbaar aan een regelmatige verdeling van de kleurloze veertoppen (schimmel-verdeling) in vooral de rug- en borstbevedering.

c. De HALF-Intensieve Kleurkanarie.

Hoewel gesteld is dat we de kleurkanaries kunnen onderverdelen in twee groepen, nl. de Intensieve- en Niet-Intensieve vogels, is het in de praktijk echter zeer moeilijk om de grens te trekken tussen deze twee groepen. Dit wordt veroorzaakt door het verschijnsel dat de Intensief-factor in zeer verschillende gradaties (sterktes) werkzaam kan zijn. Het gevolg hiervan is dan ook dat we in de praktijk geregeld te maken krijgen met vogels die noch uitgesproken „schimmel” noch intensief zijn.

We duiden deze vogels vaak aan als „half-Intensief”. Ze zijn vooral herkenbaar aan hun gedeeltelijk nog lange bevedering met de onvermijdelijke kleurloze veertoppen, maar met daarnaast een plaatselijke korte bevedering gekoppeld aan een diepere kleuruiting, die als zodanig meestal zeer storend werkt in het totaalbeeld van de vogel.

Ook komt het voor dat bij intensieve vogels toch nog veren aanwezig zijn die niet geheel doorgekleurd zijn maar aan de toppen, zij het minimaal, toch nog zeer kleine witte puntjes laten zien.

Bij deze groep spreken we dan van „meligheid”; het lijkt dan alsof er als het ware meelstof op de kleur ligt. Dit is als regel vooral zichtbaar in de rugbevedering.

De werking van de Intensief-factor kan zoals we boven hebben aangegeven in verschillende gradaties in de diverse vogels aanwezig zijn. Dit maakt het er voor de kweker uiteraard niet eenvoudiger op. Een veel gehoord advies, welke meestal aan beginnende kwekers wordt gegeven, is het kweken van intensieve maal niet-intensieve vogels. De vraag rijst dan wel: „Welke gradatie bedoelt u?”

We kunnen de diverse gradaties wel globaal omschrijven maar de kweker zal door eigen praktijkervaring de nodige kennis opdoen aangaande de toelaatbare mogelijkheden.

In een komend artikel zal iets verder worden ingegaan op deze mogelijkheden.

De
Wal

californische kuifkwartels

door J. Luysterburg

Van je echtgenote heb je nog enigszins het idee, dat je haar zelf hebt „uitgezocht”, maar je schoonvader moet je op de koop toe nemen. Des te gelukkiger ben je natuurlijk als het tussen hem en jou blijkt te „klikken”. Bij mij is dat het geval. Mijn schoonvader is net zo bezeten van vogels als ik. We zijn dan ook maar één dag per jaar elkaars rivalen: de dag, waarop de vogels gekeurd worden voor de onderlinge TT. De rest van het jaar helpen we elkaar zoveel mogelijk, ook wat betreft het uitwisselen van vogels.

Toen hij dan ook in het voorjaar een koppel Californische kuifkwartels kocht, duurde het niet lang, of ik had ook een stelletje. Mochten we beiden resultaten boeken, dan konden we later jongen uitwisselen voor bloedverversing.

Schoonpapa zette zijn koppel in een vlucht van 1,60 m lang, 80 cm breed en 1,70 m hoog, zonder nachthok, maar overdekt en goed beschermt tegen wind en regen, en zeer rustig. Van takken maakte hij een hegje, waarachter de dieren eventueel hun voortplantingsactiviteiten konden uitvoeren. De eveneens in deze vlucht aanwezige wildzang ving hij al spoedig uit, daar Californische kuifkwartels in tegenstelling tot Chinese dwergkwartels nogal vliegen en graag hoog zitten.

Als voedsel kregen ze onkruidzaad, prachtvinkenzaad, een beetje krachtvoer en dagelijks vers drinkwater en groenvoer. En zie, al spoedig kroop de hen achter de heg om haar eerste ei te leggen: blauw wit met grove bruine stippen. Dagelijks kwam er een ei bij, maar ze ging niet tot broeden over. Toen er ongeveer 30 eieren lagen, werd een broedse kip ingeschakeld, en toen die het na een tijdje voor gezien hield, werd een broedmachine geleend.

De hen ging ondertussen onverdrotten verder met leggen. Zodoende moest na een tijdje een tweede broedmachine worden ingeschakeld. Elke dag werd prompt een ei gelegd, en dat 136 dagen achter elkaar! Daarna viel de hen in de rui, maar haar conditie bleef prima.

Na ± 23 dagen kwamen de jongen telkens uit, soms praktisch allemaal tegelijk, soms met een verschil van wel twee dagen. De temperatuur zal wel niet altijd precies juist geweest zijn ($100-102^{\circ}\text{F}$), en de luchtvochtigheid werd nooit gemeten, maar toch kwamen in totaal ± 80 jongen tevoorschijn.

Als ze opgedroogd waren, werden ze in een houten kistje onder de lamp gezet, zonder zand op de bodem. De eerste twee dagen kregen ze Wimofok en water in een zeer plat schoteltje. In een mum van tijd zijn ze namelijk verdronken, als je niet uitkijkt. Vanaf de derde dag werden ze in een grote broedkooi geplaatst, ook weer onder een lamp.

Het voedsel bestond sindsdien uit gierst, prachtvinkenzaad, fijngemaakt hardgekookt ei, schildpadenvoer (vanwege de daarin aanwezige dierlijke voedingsstoffen) en fijngeknipte brandnetels en muur.

Na ongeveer zes weken gingen ze op de zitstokken slapen; ze hadden dus de lamp niet meer nodig. Daarna werden ze naar buiten verplaatst.

Regelmatig kwamen er tussen de jongen zgn. „zwemmers” voor: vogels met poten die ver naar buiten uitstaken, alsof ze dienden om het verkeer ermee te regelen in plaats van erop te lopen. De een geeft als oorzaak daarvoor op: vitaminegebrek van de hen, de ander zegt: verkeerde houding in het ei, een derde zoekt het in een onjuiste broedtemperatuur, een vierde in een onjuiste vochtigheidsgraad, een vijfde geeft de schuld aan het nogal grove gaas, waarop de eieren (en dus ook de jongen als ze uitkomen) liggen in de broedmachine. Ze werden in ieder geval door schoonvader doodgemaakt. Twee ervan heeft hij bij wijze van proef laten leven. Ze groeiden voorspoedig, maar bleven hun rare houding houden. Na enige maanden heeft hij ze geslacht, en mijn schoonmoeder heeft ze met smaak opgegeten. Van de 136 eieren zijn op de kop af 60 vogels volwassen geworden. Ondertussen was mijn hen ook gaan leggen. Mijn koppel zat bij een aantal sierduiven in een ruime duivenkooi met een grote vlucht. De eieren werden uitbesteed aan een lieve mevrouw, die een broedmachine had. Na 22 dagen kwam ze

later waren er echter nog steeds geen jongen. Toen heeft zij ze voorzichtig allemaal opengepeuterd. Het resultaat was 12 jongen. In een kistje, onder de lamp, kregen ze Sivo-start (Bogena), water en geknipte brandnetels en muur. Na 3 à 4 weken waren ze ziek. Er was iets met de spijsvertering, want achter hun poten hingen grote klonten vuil, ook de staarten waren vuil en plakkerig. De helft ging dood, maar na zes weken kon ik toch zes flinke jonge vogels gaan halen.

Ondertussen lag een tweede serie eieren in de broedmachine. Ze kwamen probleemloos uit, groeiden goed, maar er verdronken er een paar, zodat er vier jongen overbleven.

leggen, hoefde dat niet meer. De hen was zelf gaan broeden. Het resultaat was negen jongen, die door moeder en vader met zorg werden grootgebracht. Alleen tijdens het ringen (na ± 6 weken) hield ik er één dood in m'n handen. Vermoedelijk een hartaanval.

Ja, en daarna was het afwachten, wat ze op de tentoonstelling zouden doen. Ik vreesde het ergste, want het leek me toe, dat m'n schoonvader heel wat „straffer” voerde dan ik. De vogels bleken elkaar in formaat echter geen millimeter toe te geven. Onze vogels haalden allemaal tussen 87 en 90 punten op diverse tentoonstellingen, waarbij we zo'n beetje om de beurt kampioen werden.

NBvV boekenservice met unieke aanbiedingen speciaal voor u!

HET VOGELBOEK

Dit is een boek voor hen die thuis willen reken in de vogelwereld om zich heen en die niet tevreden zijn met alleen de naam van de vogels te weten. Het is de Nederlandse bewerker Gerald Oreel, een van de zeer goede jonge veldornithologen, gelukt om van dit boek een uitgave te maken die velen zal kunnen helpen op het boeiende terrein van de veldornithologie. Een werkelijk prachtig boek met 240 bladzijden vierkleuren illustraties, weergevende ruim 300 vogelsoorten welke in West-Europa waargenomen kunnen worden. Iedere vogel is op schaal afgebeeld.

Het doet ons erg veel genoegen dat wij speciaal aan de lezers van „Onze Vogels” dit uitstekende boek, waarvan de winkelprijs is vastgesteld op f 57,50, nu kunnen aanbieden voor f 47,50.

HET GROTE TUINBOEK

Welke vogelliefhebber houdt ook niet van tuinieren?

F. Böhmig schreef HET GROTE TUINBOEK. Het is betrouwbaar en praktisch en geheel afgestemd op de Nederlandse praktijk. Alle werkzaamheden voor de siertuin, de groente- en de fruittuin, 516 bladzijden, 2000 raadgevingen, 1200 tekeningen, 250 zwart-wit foto's, 150 kleurenfoto's en 40 tabellen. Dit is echt het tuinboek waar alles in staat. Uw prijs is f 42,50 franco thuis.

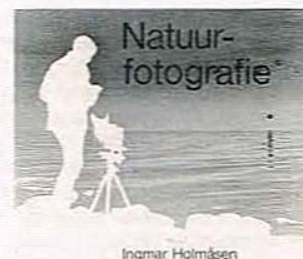

NATUURFOTOGRAFIE

Een uitstekend boek dat geschreven is door Ingmar Holmasen.

Het probleem van veel fotografie-boeken is dat ze bij de gebruiker het bezit van dure camera's met hulpstukken veronderstellen. Zo niet met dit boek, dat zowel de eenvoudig als professioneel toegeruste natuurfotograaf belangrijke diensten kan bewijzen. De auteur beschrijft en illustreert met prachtige voorbeelden hoe de natuurfotograaf alles uit zijn hobby kan halen. Een zo rijke inspiratiebron voor geslaagde natuuropnamen is er nog niet. Het gebruik van filters, balgen, lenzen, statief en camouflagemateriaal komt ruimschoots aan de orde in verband met belangwekkende tips en adviezen over landschaps-, lucht-, bos-, macro- en micro- plant- en dierfotografie. Dit alles goed afgesloten met informatie over beeldseries, archivering van negatieven, minimaal noodzakelijke uitrusting en filmkeuze en behandeling.

Uw prijs is f 29,50, franco thuis.

Ingmar Holmasen

EEN GOED BOEK IS ALTIJD EEN WAARDEVOL GESCHENK,
OP VADERDAG BIJVOORBEELD ...

NBVV BOEKENSERVICE

ALGEMEEN:

Vogels die vragen worden overgeslagen, Jos v. Himbergen.	f 17,50
De volière, C. E. v. Berkel.	f 19,25
De voeding van de vogels, ir. J. P. Holsheimer.	f 19,25
Vogelpracht in natuur en volière, F. Robiller.	f 35,—
Kweken met vogels, C. E. v. Berkel.	f 39,—
Vogelziekten, H. S. Raethel.	f 8,25
Hoe fotografeert men vogels, F. Pölking.	f 8,90
Natuurfotografie, Ingmar Holmasen.	f 29,50

KANARIES:

Kanariërassen, K. Speicher.	f 7,25
Kanaries, K. Speicher.	f 7,25
Lied van de harzerkanarie. Een langspeelplaat waarop acht zangtoeren.	f 9,—
Lied van de waterslager.	f 9,—
Beide platen 33 toeren - diameter plaat 17 cm.	
Kanaries houden als liefhebberij, R. R. P. v. d. Mark.	f 14,90
Kleurkanaries kweken kunt u ook, H. J. Veerkamp.	f 18,50
Waterslagers en harzers, houden en kweken, M. van Woezik.	f 9,50

PARKIETEN:

Kweken van grasparkieten, W. Beckmann.	f 6,50
Parkieten, C. Af Enehjelm.	f 7,75
Grasparkieten mijn hobby, G. A. Radtke.	f 8,25
Parkieten, C. Stork.	f 8,90
Parkieten uit Australië, R. R. P. v. d. Mark.	f 14,90
Handboek voor de grasparkietliefhebber, G. A. Radtke.	f 25,50
Grote parkietenatlas in kleuren, Australische platstaartparkieten, dr. K. J. Immelman.	f 25,—
	f 18,—

PAPEGAAIEN:

Papegaaien, C. Af Enehjelm.	f 7,25
Papegaaien in kooi en volière, H. A. Gerrits.	f 11,50
Papegaaien en parkieten als liefhebberij, R. R. P. v. d. Mark.	f 12,75
Onze papegaai, Chr. Walraven.	f 12,50
Papegaaien, R. R. P. v. d. Mark.	f 35,—
Hebt u ook al een papegaai, R. R. P. v. d. Mark.	f 12,75

TROPISCHE VOGELS e.a.:

Bastaardvinken, K. Speicher.	f 7,90
Australische prachtvinken, C. Af Enehjelm.	f 9,90
Handleiding voor de zebra-vinkweker, W. Beckmann.	f 18,50
Vogels houden, P. Faber (speciaal v. d. jeugd).	f 8,90
Tropische vogels houden kunt u ook, R. R. P. v. d. Mark.	f 10,25
Het houden en verzorgen van volièrevogels, J. Nicolai.	f 10,90
Kooi- en volièrevogels, J. Nicolai.	f 10,90
Exotische vogels in kleuren, Chr. Walraven.	f 14,90
Tropische volièrevogels, A. Rutgers, deel 1.	f 19,50
Tropische volièrevogels, A. Rutgers, deel 2.	f 19,50
Tropische vogels, H. Bechtel.	f 8,50
Zaadetende tropische vogels, R. R. P. v. d. Mark (Nieuw).	f 16,50
Siervogels houden kunt u ook, R. R. P. v. d. Mark.	f 36,50
1000 vogels in kleur, schitterende uitgave.	f 79,50
Kwartels en fazanten, A. Rutgers.	f 54,50
Encyclopedie voor de vogelliefhebber, 4 kloekke delen.	f 360,—

INHEEMSE VOGELS:

Wandplaten met 57 Eur. Zangvogels in kleur en op ware grootte.	f 10,—
Vogels die men kennen moet, G. Rhöm.	f 7,75
Nestkastjes, R. Schütze.	f 8,90
Wat vliegt daar, dr. W. H. Dobben.	f 9,75
Wildzangvogels, R. R. P. v. d. Mark.	f 12,—
Zien is kennen, N. Binsbergen.	f 19,90
Gids voor de vogels van Europa, A. Singer en B. Bruun.	f 18,50
Het Vogelboek, Burton/Hayman (Nieuw).	f 47,50

DUIVEN:

Elseviers Duivengids.	f 24,50
-----------------------	---------

HANDIGE GIDSEN:

Bomen en struiken	f 7,90
Geneeskrachtige en giftige planten	f 7,75
In de bossen	f 7,50
Wat bloeit langs onze wegen	f 7,75
Wat bloeit in bos en heide	f 8,25
Weiden en akkers	f 7,75

Elke gids telt meer dan 100 schitterende kleurenfoto's.

Raadpleeg voor meer uitgebreide bespreking van deze boeken het januarinummer 1977, pagina 18 en 19.

OOK ANDERE NIET GENOEMDE NEDERLANDSTALIGE BOEKEN OVER HET HOUDEN EN KWEKEN VAN VOGELS EN OVER VOGELS IN DE NATUUR ZIJN DOOR ONS TE LEVEREN.

U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG EN DUIDELIJKE VERMELDING VAN DE TITEL(S) VAN HET BOEK, UW NAAM EN ADRES. OP GIRO 1148324 t.n.v. N.B.V.V. BOEKENSERVICE, Posibus 74 te Bergen op Zoom. Per omgaande wordt uw bestelling franco thuisgezonden. Andere, niet genoemde titels, op aanvraag spoedig leverbaar.

voortplantingsgedrag van de japanse meeuw - wetenschappelijk gezien

door G. Oppenborn, Gehrden
Vertaling: J. Luysterburg

In haar dissertatie ter verkrijging van de Doctorsgraad in de veterinaire medicijnen, over „Storingen in het voortplantingsgedrag van Japanse meeuwen (*Lonchura striata v. domestica*) door kleine toevoegingen van kwikzilver aan drinkwater" moest mevrouw dr. Angelika Engel uit Hannover zich eerst bezighouden met het natuurlijk gedrag en het broedpatroon van haar proefdieren. Door het vriendelijk ter beschikking stellen van haar dissertatie is het mij nu mogelijk, enkele belangrijke bijzonderheden uit dit werk mee te delen aan de kwekers van Japanse meeuwen en andere geïnteresseerde prachtvinkkwekers.

I. Diermateriaal, huisvesting, voeding

Bij de proeven werden 21 paren eenkleurige Japanse meeuwen van 1—2 jaar oud uit minstens vier verschillende privé-kwekerijen gebruikt. Alle vogels werden tijdens de totale proeftijd van mei 1972 tot maart 1974 samen in dezelfde natuurlijk verlichte ruimte gehouden. De temperatuur schommelde tussen 20 en 24 graden Celsius, daalde in de winter af en toe tot 18 °C en bereikte in de zomer wel eens 27—29 °C. De relatieve luchtvochtigheid bedroeg ca. 65%. De belichtingsduur werd met een tijdsklok geregeld en bedroeg dagelijks 13 uur.

Tijdens de broedcycli waren de vogels paarsgewijs in kweekkooien van 40 cm x 32 cm x 22 cm grootte ondergebracht.

Als nestbeginsel dienden 15 cm x 15 cm x 15 cm grote houten nestkasten, die met hun 5,5 cm x 14,5 cm grote invliegopeningen aan de linkerkant van de kooi werden aangebracht. Het nestmateriaal bestond uit kokosvezels van ca. 17 cm lengte.

De vogels kregen Vitakraft Exotenvoer 1a met zilvergerst in de verhouding 3 : 1, als zachtvoer Vitakraft Sittichgold S. Tijdens de broedtijd werd het zachtvoer vervangen door een dagelijks vers bereid eivoer, bestaande uit een fijngemaakt hardgekookt ei en 100 gram van een mengsel van Sittichgold S, tarwekiemen en druivesuiker in de verhouding 3 : 1 : 1.

II. Planning van de proeven.

Onder de gegeven omstandigheden moest het normale voortplantingsgedrag van de Japanse meeuwen kwalitatief en zoveel mogelijk ook kwantitatief worden geregistreerd. Daarbij ondervond men het volgende. Vogels zonder broedervaring wijken in hun gedrag ten dele aanzienlijk af van de dieren met broedervaring, terwijl tussen het tweede en de volgende broedsels van één paar geen grote verschillen meer zullen bestaan.

Voor alle broedsels werd steeds dezelfde parsaanstelling aangehouden, daar dat tot een engere band tussen de partners leidt. Uit resultaten van het onderzoek bleek, dat het begin van de ovulatie doorslaggevend afhangt van de aanwezigheid van de

Eenkleurig donkerbruin geschubd Japans meeuwtje.

mannelijke partner en door het verstrekken van nestmogelijkheden nog werd versterkt. Inderdaad legden noch geïsoleerd gehouden, noch in grotere groepen levende Japanse meeuw-poppen.

Paarsgewijs gehouden meeuw-poppen daarentegen legden en broedden als heterosexuele paren. Deze waarneming duidt op de noodzaak van een band met een partner, terwijl copulaties voor de stimulatie van de eierstokactiviteit niet vereist zijn.

De aparte betekenis van nestkasten en nestmateriaal werd onderzocht voor het begin van de legactiviteit van Japanse meeuwen. Bij het ontbreken van nestkasten legden de poppen niet, zelfs als ze de beschikking hadden over voldoende nestmateriaal. Werd bij hetzelfde onderzoek na ongeveer 30—60 dagen een nestkastje aangeboden, dan leg-

Eenkleurig crème-nougat Japans meeuwtje, een mengkleur tussen crème en nougat.

den ze binnen kortere tijd dan normaal. Daaruit werd geconcludeerd, dat er toch een zekere rijping van de eierstokken moest hebben plaatsgevonden. Ontbrak daarentegen het nestmateriaal bij wel aanwezige nestkastjes, dan werd het legsel slechts vertraagd.

Toch mag men de betekenis van het nestmateriaal niet onderschatten, daar het ontbreken ervan leidt tot storingen in het broedgedrag van beide geslachten.

Voor de uitvoering van deze proef kon men derhalve de volgende slotconclusie trekken: Het begin van de broedcyclus kon voor alle paren synchroon op eenvoudige wijze worden bereikt door het aanbieden van nestkasten en nestmateriaal.

III. Uitvoering van de proeven.

Voor de nestbouw kregen de paartjes tegelijk met het nestkastje en een voorgevormd nest van 5 gram hooi, kokosvezels als nestmateriaal en wel de eerste twee dagen 20 gram per dag, sommige paren 30 gram, de volgende dagen 10 gram per paar per dag. De niet-gebruikte rest werd na 24 uur gewogen en zo werd het dagelijks gebruik aan nestmateriaal per paar bepaald. De dag, dat ze voor het eerst nestmateriaal kregen aangeboden, werd dag 0 van de nestbouw.

Geel-wit gevlekt Japans meeuwtje met krullen en kuif.

tijd genoemd. Die tijd eindigde, als het paar drie opeenvolgende dagen minder dan 0,5 gram kokosvezels gebruikt had. Het is deze tijd gebruikte materiaal gold dus als het verbruik per paar per nest.

De tijd tot het leggen van het eerste ei werd gemeten vanaf de dag van het verstrekken van het eerste nestmateriaal tot aan de dag dat het eerste ei gevonden werd. De nestcontrole vond dagelijks plaats vóór de observatietijd van de voormiddag.

Aan de hand van twee specifieke gedragspatronen werd het broedbegin gedefinieerd, namelijk de manier waarop de vogels op de eieren gingen zitten, en het vóórkomen van een regelmatig aflossingsritme, waarbij de broedende vogel het nest niet verlaat voordat zijn partner dit betreedt en hem aflost. Op deze manier werd de ononderbroken warmtetoevoer naar de eieren gegarandeerd. Terwijl de typische zijwaartse bewegingen bij het gaan zitten al bij het leggen van het eerste ei kunnen optreden, maar nooit daarvóór, functioneert de ononderbroken aflossing pas bij de toenemende voltalligheid van het legsel. Uit tellingen bleek, dat het aflossingsgedrag van de ouders bij grotere legfels eerder tot stand

Eenkleurig Japans meeuwtje, roodbruin.

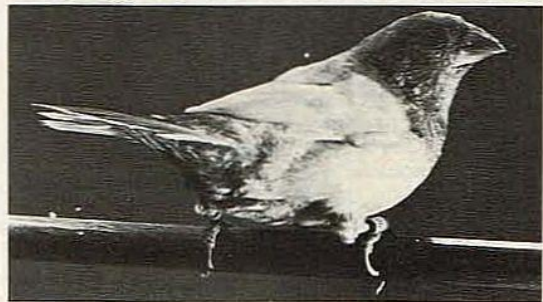
kwam dan bij kleinere. De broedduur werd gemeten vanaf het eerste ei tot het uitkomen van een van de jongen.

Vier dagen na het uitvliegen werd het nest verwijderd en nog tien dagen later werden de jongen van de ouders gescheiden. Jongen, die deze periode overleefden, golden als zelfstandig.

IV. Resultaten.

Het volledig afgemaakte nest vormde een aan alle zijden gesloten, tamelijk dichtgevlachten bol met aan de zijkant een pijpvormige ingang. De bouw voltrok zich onder de gegeven voorwaarden stap voor stap volgens een bepaald bouwschema, dat door alle paren, met geringe afwijkingen, werd aangehouden.

Daar afwijkingen van het bouwschema slechts in twee gevallen optraden, werden bij de beschouwing over de nesttypes alle overige 89 nesten betrokken. Het bleek namelijk, dat de nesten volgens hetzelfde bouwschema vervaardigd werden, maar verschillende graden van voltooiing bereikten. De meeste nesten vertoonden geen ingangspijp. De nóg onvolledigere bestonden slechts uit de wezenlijke bouwelementen, namelijk de uit vezelringen bestaande fundering. Er zijn bijgevolg drie nesttypes te onderscheiden,

Eenkleurig Japans meeuwtje, donker-crème of crème-vleugel.

die met de daarbij behorende overgangsvormen drie karakteristieke stadia van de nestbouw vertegenwoordigen:

Type I — Nest met ingangspijp.

Dit type vormt de volledigste uitvoering van een nest, waarbij de volledige bodem van het nestkastje met vezels opgevuld is. Een deel van deze vezels vormt de grondlaag voor de ingangspijp, het grootste deel dient als nestbodem. Daarom hebben deze nesten een duidelijk vierkant grondvlak, de ingangspijp ligt

sel

De

aan de kant van de open zijde van het nestkastje en is in de regel klein (4x3 tot 6x4 cm).

Type II — Nest zonder ingangspijp.

Daar de ingangspijp ontbreekt, zijn de volgende eigenschappen kenmerkend voor dit type: het nest begint pas ongeveer halverwege met een meestal zeer grote ingangsoopening tot ongeveer 8x6 cm en een nestdrempel die aan beide zijden tamelijk steil naar beneden gaat. Daardoor hebben deze nesten een duidelijk driehoekig grondvlak, dat meestal overspannen wordt door het aanvullend aangelegde dak.

Type III — Nest in ringstadlum.

Deze onvolledige nesten bestaan in wezen slechts uit een fundering. Er is óf een zeer dichte bodem aangelegd — dan ontbreekt het dak — óf een dicht dak, terwijl zich in de bodem een gat bevindt met een doorsnede van 5 cm. Achter- en zijwanden zijn in elk geval, op enkele ringvormig aangelegde vezels na, niet bedekt. Het grondvlak is ook driehoekig en de ingangsoopening altijd buitengewoon groot. Door hetzelfde paar werd steeds hetzelfde nesttype gebouwd, afgezien van zeer kleine verbeteringen of

Bruin-wit gevlekt Japans meeuwtje, met krul voor de borst (gelokt of gefriseerd).

nalatigheden. Nooit kwam een verandering van type nestbouw voor. Ook kleinere wijzigingen in de bouwstijl werden vaak als typische kenmerken van de betreffende paren constant behouden.

Het verbruik aan nestmateriaal per paar per nest bedroeg 31,9 tot 32,4 gram.

De nestbouwtijd bedroeg bij het eerste broedsel 12,8 dagen en bij het tweede broedsel 11,3 dagen.

Voor het klaarmaken van het nest hadden de paren 1—4 dagen nodig. De gemiddelde nestbouwactiviteit, uitgedrukt in grammen per paar per dag bedroeg bij het eerste broedsel 2,56 gram en bij het tweede broedsel 2,94 gram.

De balts werd in de regel door het mannetje begonnen. De meeste mannetjes begonnen de balts met talrijke buigingen in de regel naar beide zijden van de zitstok, terwijl enkele daarvoor meerdere malen tussen twee of drie zitstokken heen en weer vlogen. De popjes plachten daarbij schijnbaar ongeïnteresseerd op een van deze stokken te zitten. Niet uitnodigend tot bevlieging waren nu de karakteristieke naar voren geneigde lichaamshouding van de poppen en een als „staartwiebelen” aangeduide verticale beweging van de staartveren tegen elkaar. Paarwillige popjes daarentegen richtten zich meestal steil op, zaten naar het mannetje gericht en vlogen weg. Was dat het geval, dan braken de mannetjes

de dans en na de copulatie keerden de mannetjes na een kort naar elkaar pikken van de partners nog een ogenblik baltsend verder. De poppen onttrokken zich dan daaraan door weg te vliegen. Baltshandelingen zijn bij de Japanse meeuwen altijd te zien, maar bij het begin van de nestbouwperiode kwam het tot een toename van de seksuele activiteit. Afhangend van het broedbegin van het paar konden baltshandelingen worden waargenomen tot het leggen van het vijfde ei. De baltsduur bedroeg 8—12 dagen, gerekend vanaf de dag van de verstrekking van het eerste nestmateriaal.

Niet alle baltshandelingen leidden ook tot copulatie. De tijd, die verstreek tussen het verstrekken van nestkastjes en nestmateriaal tot het leggen van het eerste ei bedroeg bij het eerste broedsel 9,29 dagen, bij het tweede broedsel 6,86 dagen.

De legsels bevatten bij het eerste broedsel gemiddeld 5,33, bij het tweede broedsel gemiddeld 5,81 eieren per paar. Ze waren volledig na 5,43 resp. 6,14 dagen.

De eieren werden dus 1,02 tot 1,06 dagen na elkaar gelegd. De broedduur bedroeg bij het eerste broedsel 18,1 dag, met een gemiddeld aantal jongen van 3,2 per paar. Bij dit broedsel kwam het eerste jong na 17,5 dag, het laatste na 19,0 dagen uit het ei.

Bij het tweede broedsel bedroeg de broedduur 18,6 dagen, met een gemiddeld aantal jongen van 4,2 per paar. De broedduur voor alle uitgekomen jongen van beide broedsels bedroeg 18,37 dagen.

Het gewicht van jonge vogels minder dan drie uur oud varieert van 0,65 gram tot 0,93 gram. Het eerste jong in legsels waarvan minstens 50% uitkwam, kwam op z'n laatst de 18e dag uit. Daarentegen verscheen het eerste jong bij legsels met een uitkomst van minder dan 40% slechts in 2/8 van de gevallen op dit tijdstip, terwijl de meeste tussen de 19de en 21ste dag uitkwamen.

De resultaten geven aan, dat 4 jongen van één legsel meestal binnen drie dagen uitkwamen. Bij 5 en 6 jongen uit één legsel duurt het meestal 3 tot 4 dagen tot alle jongen er zijn.

De nesttijd bedroeg bij het eerste broedsel 24,2 dagen, bij het tweede broedsel 23,4 dagen. Het bleek, dat de ouders zich met het toenemen van de leeftijd van hun jongen steeds minder op het nest ophielden. Klaarblijkelijk wordt met de voortschrijdende ontwikkeling van de bevedering van de jongen de warmte-beschutting van de ouders overbodig. In de derde levensweek zijn de slagpennen volledig ontwikkeld en de veren aan het lichaam beginnen te groeien. Tijdens de eerste dagen na het uitvliegen keerden de jongen nog vaak in het nest terug en werden daar ook gevoerd. De jongen bedelden echter ook al op de dag dat zij uitvlogen buiten het nest bij hun ouders. Vanaf de eerste, tweede of derde dag na het uitvliegen werden de jongen alleen nog in de kooi gevoerd. Na 14 dagen werden de jongen van de ouders gescheiden en golden als zelfstandig.

Naschrift van de schrijver:

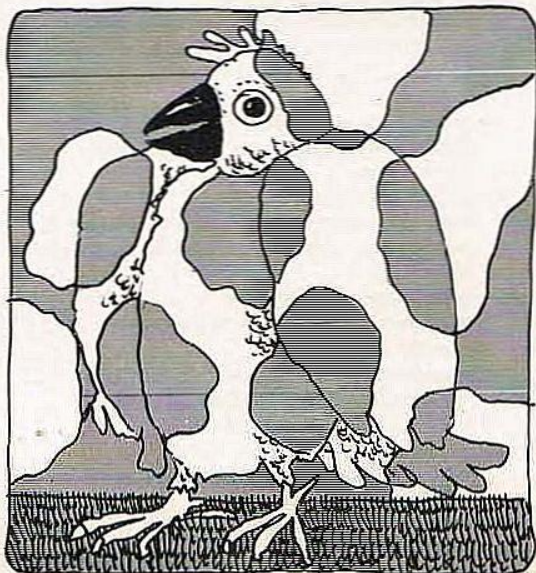
Daar naar mijn weten in de literatuur nog niet zulke precieze, samenvattende beschrijvingen over het gedrag van Japanse meeuwen voorhanden zijn, zou ik hierbij nogmaals mej. Angelika Engel hartelijk willen danken voor het ter beschikking stellen van haar proefschrift.

ysel

De

etologie

het nut van kleuren en beweging

Het gebruik van kleuren is een algemeen bekend verschijnsel bij mens en dier. Camouflagekleuren om niet op te vallen worden net zo goed gebruikt als opvallende kleuren om te kunnen pronken. Iedere soort reageert op de voor zijn soort specifieke kleuren. Grasparkieten bijv. reageren op de kleur van de washuid boven de snavel. Die washuid is blauw bij de mannetjes en bruin bij de wijfjes. Wordt die washuid bij de wijfjes (poppen) blauw geverfd, dan worden zij door de mannetjes aangevallen.

Bij de roodborstjes ligt die belangstelling weer anders. Hier is het de rode borst van zijn rivaal, die zijn woede opwekt. Dit komt vooral tot uitdrukking bij het verdedigen van het territorium, dan is een bosje rode veren al voldoende om te dreigen of aan te vallen. Het is duidelijk, dat naast de mannelijke en vrouwelijke kleuren ook het gedrag van grote invloed is. Over het algemeen kan men stellen, dat mannetjes, vooral in de broedtijd, agressiever zijn dan vrouwtjes. Daarom zullen de vrouwtjes een agressie verminderend gedrag moeten vertonen in de broedtijd, anders is voortplanting niet mogelijk. Dit verschil in gedrag is reeds in het nest te zien. Jonge mannetjes zijn in het nest ondernemender en ongeduriger en worden dan ook eerder uit het nest verdreven. De meest logische verklaring hiervoor is, dat zodra de jonge mannen na de jeugdruil de mannelijke kleuren gaan vertonen, zij als rivalen van hun vader worden aangezien en dus verdreven moeten worden. Hierdoor wordt inteelt in de natuur voorkomen.

Een andere gedragsvorm is het zich klein maken. In de paartijd doet het gedrag van vogelwijfjes aan

dat van jonge vogels denken, zoals het trillen met de vleugels en het bedelen om voedsel. Deze gedragsuitingen vallen ons niet alleen op bij de vogels, maar ook bij sommige zoogdieren zoals honden, wolven, apen en de mens. Bij de hondachtigen zien we in een gevecht de verliezer zijn hals aanbieden aan zijn meerdere of hij gaat op de rug liggen als een jong hondje en soms laat hij ook wat urine lopen, fletgeen dan door de overwinnaar opgelikt wordt. Mensen maken zich tegenover hun meerdere klein door het ontbloten van het hoofd, het buigen van het hoofd, de knicval en dergelijke. Bij al deze reacties op kleuren en bewegingen van mens en dier valt het ons steeds op, dat alles een bedoeling heeft, zoals de voortplanting, het voorkomen van inteelt, het handhaven van rangen en standen, het tegengaan van bastaarderding en de overleving van de best aangepaste dieren aan het milieu, waarin zij voorkomen.

Veel van deze gedragingen kunnen vogelliefhebbers in volière en kooi van nabij volgen. Niet iedereen is in de gelegenheid voortdurend bij zijn vogels te zijn, maar toch is het erg belangrijk om er veel aandacht aan te schenken. Noteer alles, wat u opvalt in het gedrag van uw vogels en ontdek de overeenkomsten tusschen mensen en vogels. Het is beslist de moeite waard en vele spreekwoorden zullen u duidelijk worden, zoals bijv. Er als de kippen bij zijn; zijn haan zal koning kraaien; met andermans veren pronken; met de kippen op stok gaan enz. enz. MEER BEGRIP VOOR MENS EN DIER DOOR DE GEDRAGSLEER.

A. van Beek.

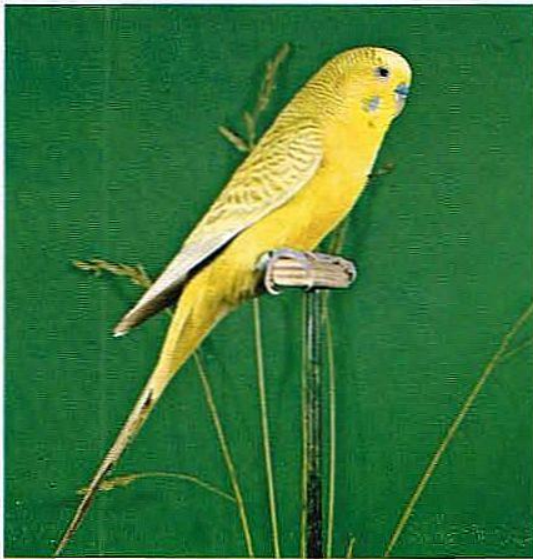
eerste koekoek gehoord

Maandagmiddag 7 maart is op Walcheren de eerste koekoek gehoord. Mevrouw A. Zonneville hoorde bij Zoutelande de voorjaarsbode enkele malen roepen. Op twee dagen na een record. De vroegste waarneming van deze eeuw werd volgens de Avifauna gedaan op 5 maart 1961. Gewoonlijk worden de eerste koekoeken eind maart in ons land gesignaleerd, na hun overwintering in Afrika.

monniksgier in zeeland waargenomen

Maandagmiddag 7 maart is op een bouwland onder Hoek (gemeente Terneuzen) een monniksgier waargenomen. Voor ons land is dit een zeer zeldzame dwaalgast. De enige keer dat er in Nederland een monniksgier werd gezien was in 1948. Deze grootste in Europa voorkomende gier is een meter hoog en heeft een vleugelwijdte van 2,50 meter. Hij leeft voor wat Europa betreft in Spanje en in het zuidoosten van de Balkan. Men houdt rekening met de mogelijkheid dat de vogel uit een dierentuin is ontsnapt.

de kleurvererving bij grasparkieten

door Eric Cras

Een gemakkelijk te kweken en tevens zeer gewaardeerde kleur bij de grasparkieten is mijns inziens de „grijsvleugel”. Sinds geruime tijd ben ik kweker van die mutatie, en heb zowel op tentoonstellingen als in de kweek mooie resultaten behaald.

Onder de grijsvleugels vallen twee hoofdsoorten te onderscheiden:

1. De groene grijsvleugels.
 - lichtgroen
 - grijsgroen
 - olijfgroen
 - donkergroen
2. De blauwe grijsvleugels.
 - hemelsblauw
 - kobalt
 - mauve
 - grijs

Laten we even terug gaan naar de wildvorm van de grasparkiet, dan kunnen we de groene kleur beschrijven met een zwarte tekening op de vleugels, nek, rugzijde op een gele ondergrond.

De blauwe mutatie heeft zwart op een witte ondergrond. Als we nu terugkomen bij onze grijsvleugels, moeten

we spreken van een tweede zwarte band bij de vleugeldekkveren, nek, achterhoofd en staart. Het zwart op zich zelf kan nu nog eens muteren tot grijs en zelfs tot lichtgrijs.

Beschrijving van de onderlinge mutaties.

1. De groene serie:
 - grijsvleugel lichtgroen
 - masker: geel, met grijszwarte keelstippen
 - wangvlek: bleek-violet
 - lichaamskleur: grasgroen
 - lichaamstekening: zelfde als de spotten
 - staart: muigrijze staart met een blauw-achtige schijn.
 - grijsvleugel grijsgroen
 - bezit een grijsgroene lichaamskleur, zeer mooi, effen.
 - grijsvleugel olijfgroen
 - bezit een olijfgroene lichaamskleur, staart in verhouding donkerder. Wel iets moeilijker kleur.
 - grijsvleugel donkergroen
 - bezit een lauriergroene lichaamskleur.
2. De blauwe serie:
 - grijsvleugel hemelsblauw
 - masker: wit, met grijze keelstippen
 - wangvlek: bleek-violet
 - lichaamskleur: mooi hemelsblauw
 - lichaamstekening: zelfde grijs als de keelstippen
 - staart: grijs-blauwe staart.
 - grijsvleugel kobalt
 - heeft een kobalt-kleur, zeer geschikt om violetten te kweken.
 - grijsvleugel mauve
 - een mooie mauve kleur, doch wordt niet zoveel aangetroffen.
 - grijsvleugel grijs
 - bezit een bleekgrijze kleur.

De eerste grijsvleugels werden ongeveer zestig jaar geleden gekweekt. De grijze vleugeltkening vererft recessief tegenover de normale vleugeltkening, wat natuurlijk niet te verwonderen valt, daar de afvallende mutaties recessief zijn tegenover de wildvorm. Hier hoeven we dus geen rekening te houden met de plaatsing van de geslachten; deze kunnen zonder meer omgekeerd worden.

Laten we even enkele paringen uitwerken:

1. grijsvleugel x grijsvleugel = 100% grijsvleugel

$$\begin{array}{c} gv \quad gv \\ -x- = 100\% \quad gv. \\ gv \quad gv \end{array}$$
2. grijsvleugel x normaal = 100% normaal/grijsvleugel;

$$\begin{array}{c} gv \quad gv+ \quad gv+ \\ -x- = 100\% \quad \frac{gv+}{gv} \end{array}$$
3. normaal/grijsvl. x normaal = 50% normaal en 50% normaal/grijsvl.

$$\begin{array}{c} gv+ \quad gv+ \quad gv+ \quad gv+ \\ -x- = 50\% \quad \frac{gv+}{gv} \quad \text{en} \quad 50\% \quad \frac{gv+}{gv} \end{array}$$
4. grijsvleugel x normaal/grijsvl. = 50% grijsvleugel-50% normaal/grijsvl.

$$\begin{array}{c} gv \quad gv+ \quad gv \quad gv+ \\ -x- = 50\% \quad \frac{gv}{gv} \quad \text{en} \quad 50\% \quad \frac{gv+}{gv} \end{array}$$

5. normaal/grijsvl. x normaal/grijsvl. = 25% grijsvleugel, 25% normaal en 50% normaal/grijsvl.

$$\frac{gv+}{gv} \times \frac{gv+}{gv} = 25\% \frac{gv}{gv} + 25\% \frac{gv+}{gv} + 50\% \frac{gv+}{gv}$$

Uitleg:

gv = grijsvleugel (door mij gebruikte symbool)

gv+ = normaal

/ = split.

Deze formules gelden zowel voor de groene als de blauwe serie.

Bezien we even de paringen, dan mogen we onze vijfde paring centraal stellen. Doch, als men deze vogels koppelt, moet men wel zeker zijn van hun erfelijkheid. Hun „split voor grijsvleugel” is abso-

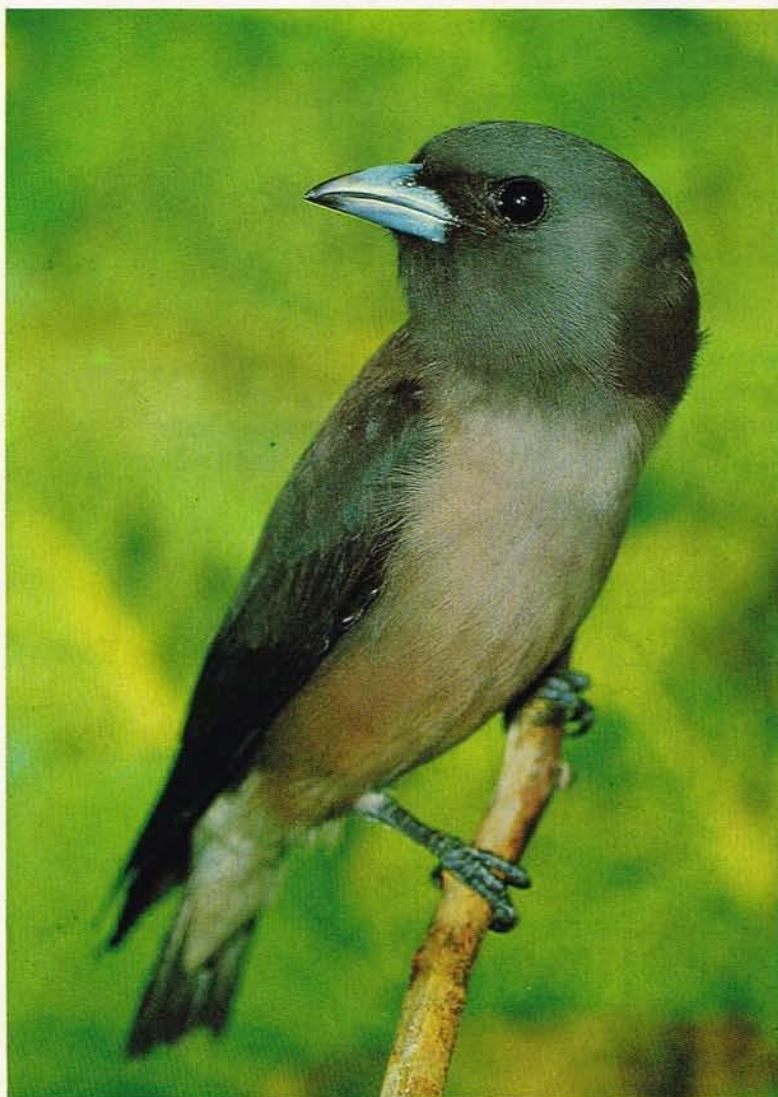
luut niet te zien. Indien men daar niet zeker van is zou ik de tweede paring voorop stellen.

Waarom?

1. Het is niet zo moeilijk om zich een grijsvleugel aan te schaffen.
2. Iedere geïnteresseerde heeft wel een blauwe of een groene grasparkiet zitten van het goede type. (Niet te verwaarlozen is de KWALITEIT.)
3. Indien men nu deze koppelt, krijgt men allemaal splitvogels.

Zo kan men langzamerhand zijn grijsvleugelcollectie uitbouwen. In een tijdspanne van een drietal jaren heeft men ongetwijfeld zijn doel bereikt.

zwaluwspreeuwen (artamidae)

Bevatten een groep vogels, die opvallen door de zeer lange zwaluwachtige vleugels en de korte staart. Ze komen voor in Z.O.-Azië; van India tot aan Australië. Ik geloof niet dat ze de laatste tijd nog worden ingevoerd. Volgens Neunzig schijnen ze vooral aan het einde van de vorige eeuw, zo rond 1890, in Duitsland nogal eens voorgekomen te zijn, vooral in de dierentuin van Berlijn.

De op de kleurplaat afgebeelde vogel is de grijze zwaluwspreeuw (*Artamus fuscus*) uit India en Indo-China waar het een bewoner is van de bergwouden op ± 1000 m hoogte, meestal te vinden in de buurt van water. Het zijn gezellig levende vogels, die in groepen samenleven.

De grootte is ± 16 cm. De kleuren zijn niet erg sprekend zoals op de kleurplaat duidelijk te zien is. Het zijn in hoofdzaak zuivere insekteneters; alles wat vliegt en kruipt is van hun gading.

Voor de liefhebberij zijn ze m.i. van geen belang, terwijl ze zoals gezegd nooit hier worden ingevoerd. Het is echter toch wel belangrijk ook over deze vreemde vogelsoorten eens wat te horen en te lezen.

E. M. WESSELS

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En... compleet.
Dus niets aan toevoegen. En... van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

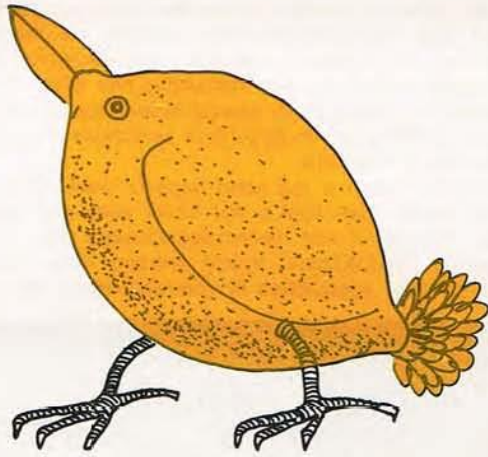
kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoerders

Cédé Vogelvoerders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

pietpraat over citroengeel

door J. Kuiper

De standaard zegt over citroengeel het volgende: de citroengele vogel moet een dubbele geelfactor en een dubbele blauwfactor bezitten. De volle intensiefactor is vereist. Citroenkleur, citroen-overgoten zuiver geel, gelijkmatig over het hele lichaam, ook in vleugel en staartpennen. Snavel, pootjes en nagels licht en eenkleurig. Voorkomende fouten: te weinig blauwstructuur (enkelvoudig); te weinig hooggeel; onzuiver geel; niet doorgekleurde vleugel en staartpennen; melig op de rug; bontvorming in bevedering en/of hoorndelen.

In de toelichting stelt de standaard dat de goede citroenkleur afhankelijk is van drie factoren, te weten een zuivere dubbele geelfactor, een volle intensiefactor en de dubbele blauwfactor. Iets anders geformuleerd staat de citroen op deze drie „poten”, driepotige kanaries zijn zeer ongewoon. Dat is dan ook duidelijk te merken aan het aanbod in deze klasse, de meesten zijn slechts tweepotig, hoewel dit tamelijk normaal lijkt komen deze normale vogels toch een poot tekort!

Als aan de drie eisen, nodig voor een hoog puntotaal, voor twee derde wordt voldaan, is de kans op een hoge klassering verkeken; het blijkt dan ook helemaal niet eenvoudig te zijn om de gestelde eisen dicht te benaderen.

De citroengele is een zeer „klassieke” kleurslag, als ideale tentoonstellingsvogel komt deze kleurslag bijna niet meer voor, eigenlijk merkwaardig. Met de opkomst van de roodfactorige kanaries is aan deze citroen een nog niet herstellende doodsstek toegebracht; de citroenen werden opgeruimd voor een appel en een ei teneinde de aanschaf van roodfactorige vogels mogelijk te maken.

Het op volle glorie terugfokken van deze kleur is door het ontstaan van steeds opnieuw optredende

mutaties als pastel, opaal, ivoor, ino, satinet, in de kiem gesmoord, ofwel, is eigenlijk nooit meer goed van de grond gekomen. Toch is dat te betreuren, een goede citroengele is ook nu nog een lust voor het oog. Een hernieuwd verschijnen van goede citroenen is dan ook alleen mogelijk wanneer kwekers bereid zullen zijn zich daarvoor in te zetten; de huidige situatie zal zo'n rentree vrijwel onmogelijk maken.

Over het algemeen is het een kleur die „er bij gehouden” wordt, voor de fok van topvogels is die benadering te enen male onvoldoende. Een nauwkeurige beschouwing van het gestelde eisenpakket leert ons dat een goede citroen vol-intensief is, het is (helaas) niet mogelijk om een kweekpaar zo samen te stellen dat alle jongen intensief zijn, we kunnen die kans wel proberen te vergroten door geen schimmelvogels te gebruiken in de kweek, intensief x matig-intensief zal voor wat het aantal intensieve jongen aangaat betere resultaten brengen.

Omdat citroengelen de dubbele geelfactor van zuiver gehalte moet bezitten is het niet raadzaam om vogels met een zwak geelbezit of met een onzuivere kleur te gebruiken, zo zal bijvoorbeeld de paring aan een witte welke zijn onderliggende orangeroodfactor zeer goed maskeert ongetwijfeld teleurstellende resultaten opleveren.

Tja, en dan het hete hangijzer, de absoluut vereiste „dubbele” blauwfactor! Blauwstructuur komt in vele gradaties voor, bij de citroengele is de sterkste gradatie net goed genoeg. Net goed genoeg?

Ja, inderdaad, ik neem zonder meer aan dat ook u niet kunt beoordelen wanneer de blauwfactor op zijn sterkst aanwezig is. Het zal misschien een schrale troost zijn: Ik durf dat in ieder geval niet.

Het zou wel eens zo kunnen zijn dat die verlangde optimale blauwfactor opnieuw ingefokt moet worden; als dat zo is duurt het nog wel een jaar of vijf voordat dat resultaten af gaat werpen. Het moet om meerdere redenen afgeraden worden om voor de kweek van citroen vogels te gebruiken welke geen spoor van blauwfactor bezitten, het eventueel aanwezige blauwfactorbezit wordt daardoor afgezwakt en dat is natuurlijk nooit de bedoeling.

Naar mijn mening zal het opnieuw infokken van een goede blauwfactor alleen kunnen geschieden door te paren aan... goudgroen! Een kwalitatief goede goudgroene bezit de dubbele geelfactor en de dubbele blauwfactor, de paring van zo'n goudgroene aan een goudgele zal onvermijdelijk kakelbonte jongen opleveren. Dan behoeft alleen nog maar een vlekje weggewerkt te worden, nietwaar?

Jaja, was het maar zo eenvoudig.

De bonte nakweek zal in eerste instantie beoordeeld moeten worden op de aanwezige blauwfactor, gekruist worden, opnieuw beoordeeld worden en weer gekruist enz. enz., totdat weer een gave vetstofvogel met een goede blauwfactor in het nest ligt.

Onderschat u zo'n klus alstublieft niet, alleen doelbewuste kwekers met een goed oog voor vogels zullen deze lijdensweg tot een goed einde weten te brengen. Veel concurrentie zal die kweker niet hebben; het grootste aantal zal voortijdig afhaken vanwege de teleurstellende resultaten. Succes! In de volgende pietpraat zal ik met u de goudagaat behandelen, TOT DAN!

ysel

De

heeft u ook al een papegaai?

Tekst: Cees van Berkel

Foto's: Horst Müller

Wanneer u die vraag bevestigend kan beantwoorden maakt u deel uit van de ongeveer 1 procent van de Nederlandse huisgezinnen waar een dergelijke vogel als huisdier wordt gehouden. Een respectabel aantal dat vooral in de laatste jaren enorm is toegenomen. Trouwens, de gehele vogelliefhebberij heeft de laatste 10 tot 15 jaar een enorme vlucht genomen. Een van de oorzaken is dat het aantal flatbewoners in diezelfde periode ook beduidend is toegenomen. Daarbij komt dat de mens erg graag iets van de natuur om zich heen wil hebben, zowel planten als dieren. Nu is het met name voor flatbewoners vaak moeilijk om dieren te houden. Menigmaal zijn honden en katten op flats verboden en laten we eerlijk zijn, het is voor die dieren beslist niet ideaal als ze hun leven in een flat moeten slijten. Men zoekt dus naar iets anders en al gauw komt men dan bij de vogels terecht en wat is dan een prettiger huisgenoot dan zo'n gezellig babbelende papegaai.

In de vorige eeuw schreef Brehm al: „De papegaai is de parallel van de aap in de klasse van de vogels.” Ieder op hun eigen manier zijn het inderdaad intelligente dieren.

Als u voornemens bent om een papegaai aan te schaffen, willen we toch nadrukkelijk de waarschuwing laten horen **BEZINT EER GE BEGINT**. Besef dat u het moet kunnen opbrengen uw papegaai niet alleen dagelijks te verzorgen maar ook dagelijks met hem bezig te zijn. Uw vogel vraagt tijd en aandacht van u; kunt u dat niet geven of weet u het niet zeker dat u hem dat kunt geven, begin er dan niet aan, want na enige tijd hebt u er dan toch spijt van en zit uw vogel met de narigheid. Als u een goed sprekende papegaai wilt hebben en u bent bereid hiervoor een aardig bedrag neer te tellen, dan moet u proberen een handtamme jonge **Grijze Roodstaartpapegaai** aan te schaffen. Dat is de beste spreker en imitator en als u de vogel goed verzorgt, zult u er een mensenleeftijd plezier van kunnen hebben. Een jonge grijze roodstaartpapegaai mist de lichte oogring rondom de iris. Is die oogring dus donker gekleurd dan zit u wat de leeftijd betreft alvast goed.

Een wat goedkopere soort is de **Geelvoorhoofd- of Panama-amazone** en ook de **Blauwvoorhoofd-amazone**. Deze vogels worden vrij regelmatig ingevoerd en de prijzen liggen in het algemeen iets lager. De begaafdheid tot spreken is bij deze soorten ook wel iets kleiner, maar met geduld is er beslist wel een redelijk resultaat te bereiken.

Zo zijn er meerdere soorten. Men laat ook de keus wel eens vallen op een Kaketoe. Deze zijn in het algemeen wat kleurrijker, hebben een leuke kuif, maar hun begaafdheid tot spreken en imiteren is

weer minder. Hun aanpakwijze ten opzichte van hun verzorger(ster) is echter even groot en vandaar dat er toch wel erg veel plezier aan ze te beleven is.

Ook parkieten, dwergpapegaaitjes en lori's zijn in het algemeen best wel aardige huisgenoten. De prijs van die soorten ligt veel lager maar ook hun talent tot spreken. Met wat geluk is ze een enkel woordje als „lekker” of „dag” wel te leren, maar daar houdt het meestal bij op. Lori's vragen bovendien weer een geheel ander voedsel; de meeste soorten zijn namelijk specifieke vruchteneters. Dat betekent tevens dat hun ontlasting niet alleen veel dunner is, maar ook in grotere hoeveelheden in de kooi terecht komt en dagelijkse verschooning van de kooibodem is vereist.

Wanneer u voor u zelf heeft bepaald welke soort u wilt hebben, dan kunt u het beste eens een kijkje gaan nemen in een dierenpeciaalzaak, een zogenaamde DIBEVOzaak. Veelal hebben deze zaken een of meer papegaaien in voorraad. Heeft de win-

Blauwgrijze roodstaart

kelier er geen, maar wil hij er wel een voor u bestellen, maak dan wel een duidelijke afspraak dat u de vogel alleen neemt als hij u aanstaat. Bij nog meer dan andere vogelsoorten is het bij papegaaien van belang dat de vogel die u koopt aan uw eisen voldoet, vooral omdat onaangename eigenschappen bij deze vogels zwaar tellen. Zo zal een zogenaamde schreeuwer dit onaangename geschreeuw nooit of maar moeilijk afleren.

Doet de aankoop dus met zorg en besteed er veel tijd aan. Koop in elk geval nooit een vogel die u niet heeft gezien en enige tijd goed geobserveerd heeft. Ga derhalve ook nooit in op advertenties van dien

Blauwvoorhoofd amazone

aard. Meestal wordt u de vogel dan onder rembours thuis gestuurd, u betaalt bij ontvangst en heel vaak blijkt het dan bijvoorbeeld een **Bont Boertje** of **Senegalpapegaaitje** te zijn. Best wel een leuke vogel, daar niet van, maar hij mist alle talent tot imiteren en dat is dan beslist niet wat u bedoelde. U bent dan intussen wel mooi uw geld kwijt en zit bovendien opgescheept met nog een slachtoffer... de vogel.

Besteed ook liever wat meer geld voor een goede vogel bij een betrouwbaar adres, dan op een koopje uit te zijn.

Waarop moet u nu letten als u bij een dierenhandelaar een papegaai gaat uitzoeken? Allereerst moet de vogel een gezonde indruk maken. Vogels die met de kop in de veren zitten, zijn over het algemeen niet in conditie. Het kan zijn dat de vogel slaapt, maar dat kunt u gauw genoeg ontdekken door tegen de tralies van de kooi te tikken. Hij wordt dan wakker en zal gauw fit op de stok zitten en zijn levendigheid herwinnen. Steekt de vogel echter weer direkt de kop in de veren en blijft hij op beide poten zitten doezelen, dan kunt u hem beter niet kopen; de kans is groot dat hij dan ziek is.

Kijk ook goed of de vogel niet beschadigd is. Is de snavel wel glad en gaaf, zijn er aan de poten geen verwondingen of beschadigingen, mist hij geen tenen of nagels, zijn de vleugels niet beschadigd en sluiten ze wel goed tegen het lichaam. Ook vogels die wat slijm aan de neusgaten hebben kunt u beter niet kopen.

Als er wat veren beschadigd zijn is dat niet zo erg. Dat komt meestal door transport of door kleine behuizing bij de importeur. Na de rui zijn de beschadigde veren door nieuwe vervangen. De papegaai

moet glanzende ogen hebben en er fris en monter uitzien. Koop ook geen vogel die zich overdreven angstig toont als men in de buurt komt.

Met een papegaai zal ook meestal wel een kooi moeten worden aangeschaft. Tal van modellen in diverse prijsklassen zijn verkrijgbaar. Bedenk ook hier dat goedkoop vaak duurkoop is. Zorg voor een ruime kooi van degelijke uitvoering.

Geef de vogel in uw woning een rustige en lichte plaats en zet hem nooit op de tocht of op een plekje waar grote temperatuursverschillen kunnen optreden. Wanneer de vogel goed gewend en al wat tam is, mag hij gerust eens uit zijn kooi worden gelaten en in de kamer wat rondscharrelen. Blijf dan echter wel in de buurt zodat hij geen kans krijgt om enig sloopwerk aan meubilair of stoffering te verrichten. Zolang echter de nieuwe huisgenoot nog wat bang en schuw is, bedek dan zijn kooi gedeeltelijk met een doek zodat de vogel vanuit het halfduister de kamer rustig kan observeren. Het is van groot belang dat de vogel vooral in die periode niet aan het schrikken wordt gemaakt. Geleidelijk zal de vogel dan ook z'n onwelluidende knorgeluidjes achterwege laten en kunt u hem ondertussen leren om wat lekkernij, zoals bijvoorbeeld een pinda, aan te pakken. Reik dat in eerste instantie niet met uw vingers aan maar gebruik een suikertangetje. In een later stadium zal hij dat netjes uit uw vingers aanpakken. Kopje krauwen en aaien laat hij graag toe maar ook dat moet u niet direct maar pas later proberen te doen. U kunt dan ook overgaan tot het geven van „praatles”. Doe dat wanneer u met de vogel alleen bent zodat hij niet wordt afgeleid en alle aandacht aan de les kan besteden. Denk er wel aan, zo vlug als u deze regels leest gaat het niet. U heeft veel, erg veel geduld nodig. Spreek ook steeds op gelijke toonhoogte en zeg steeds opnieuw dezelfde woorden voor. Eer hij werkelijk iets nazegt kan er best een maand van regelmatig les geven verstreken zijn. Meestal geheel onverwacht merkt u resultaat en sta er dan niet van te kijken als hij een geheel ander woord uitspreekt dan wat u hem wilde laten zeggen.

Papegaaien blijven op een speciaal voor hun samengesteld zaadmengsel in goede conditie. Dit menu kan worden aangevuld met iedere dag wat fruit, groenvoer en schoon water.

Wie meer over het houden van een papegaai wil weten, doet er goed aan zich wat literatuur aan te schaffen. Zowel in de boekhandel als in de dierenpeciaalzaak, maar ook bij uw eigen boekenservice is er voor een luttel bedrag wel een boekje te koop. „Onze Papegaai” bijvoorbeeld, dat is uitgegeven door de Regenboog, Amsterdam. Daarin vindt u alles wat u móet weten. Eigenlijk zou u eerst een dergelijk boekje moeten kopen en dan pas de vogel. Het is vaak juist het gemis aan kennis die teleurstellingen heeft opgeleverd waarvan de vogel het feitelijke slachtoffer is en dat mag nimmer de bedoeling zijn.

de voliere van de maand

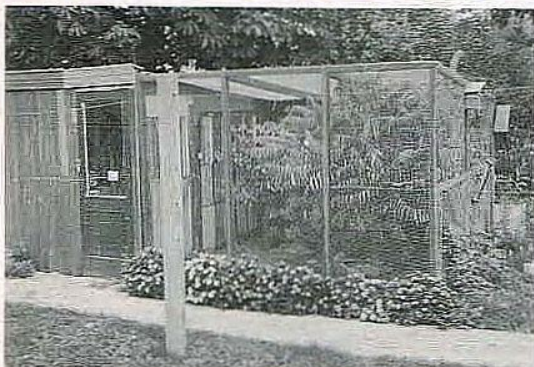

Foto 1

Iedere maand geniet ik weer van De Volière van de Maand. In een ding ben ik wel wat teleurgesteld en dat is dat er nooit veel komt over het Noorden van ons land. Ook hier zijn heus mooie volières en ook hier wordt veel aandacht besteed aan de vogelliefhebberij. Dit schreef ons A. J. Koopman, Bouwerschapweg 4 in Ten Boer, Groningen, op 13 oktober 1976. Toch, beste vriend, zijn er al wat noordelingen de revue gepasseerd. Bovendien ligt dat niet aan de redactie want we zijn namelijk gewoon afhankelijk van het aanbod. Elke goede foto met uitvoerige beschrijving zullen we heel graag publiceren; alleen, men moet wel de beurt afwachten. Er zijn vaak nog vele wachtenden voor u. We werken alles zoveel mogelijk in volgorde van binnenkomst af.

De volière van de heer Koopman is gebouwd van houten deeltjes op een stevige betonfundering. Het nachtverblijf meet 2,50 x 1,50 x 2 m; de vlucht 3,50 x 3 x 2 m. Via het sluisje of portaaltje, kan hij zowel in het nachtverblijf als in de buitenvlucht komen. Verschillende halfhoge en lage struiken vormen in de vlucht de beplanting en ook om het gehele vogelverblijf is aan beplanting aandacht geschonken. De bevolking bestaat uit kanaries, diamantduiven (welke 5x hebben gebroed), kwartels, Japanse nachtegalen en zebrevinken. Zie foto 1.

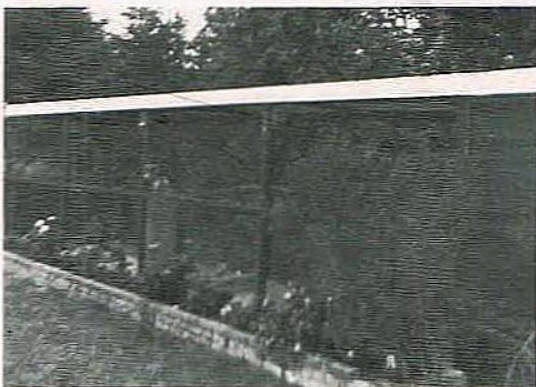

Foto 2

170

Noord 154 in Noordscheschut. Ingedeeld in enkele vakken vormt het een goed verblijf voor zijn prachtrosella's, witte valkparkieten, kanaries, zebrevinken en diamantduifjes. De bevolking is van dien aard dat er aan beplanting IN de volière weinig eer is te behalen. Vandaar ook dat de gemetselde bloembak met geraniums en brem het aan de voorkant erg goed doet. Bovendien vormen de hoge dennen en fruitbomen aan de achterkant een prachtige achtergrond, waardoor het geheel er beslist een natuurlijke aanblik mee verkrijgt. De fundering waarop het houten bouwwerk rust, is gemetseld. In het nachtverblijf, groot 3 x 1,60 x 2 m, is een betonnen vloer gestort.

Foto 3: Ons jeugdlid Thien Versantvoort, Kerkhoef 3 in Nederwetten, is in het bezit van een prachtige volière, welke 7 m lang, 2 m breed en 1,90 m hoog is. Het geheel is gebouwd van houten deeltjes en zowel de vlucht als het nachtverblijf is overdekt met p.v.c. golfplaatjes. Ook de zijkant is met dat materiaal afgedicht zodat de vogels niets van een koude en harde wind te lijden hebben. Het nachtverblijf kan eventueel ook nog worden verwarmd. Daarin staan

Foto 3

12 broedkooien opgesteld waarin met goed succes kleurkanaries worden gekweekt. De vlucht buiten is bevolkt met kleine tropen zoals napoleons, mozambiquesijsjes, maar ook zebrevinken, diamantduifjes en kwartels. Met een dergelijke bevolking is het toch wel aan te bevelen om ook IN de volière enige beplanting aan te brengen. Het zal niet alleen een nog fraaiër aanzien geven, maar ook voor de vogels zelf is het beslist beter. In dit geval is het echter niet zo gemakkelijk om te planten omdat de vloer van de vlucht geheel is verhard en er slechts een dun laagje zand op ligt. Gebruikmakend van enkele asbest of plastic bloembakken is er wellicht toch nog iets te „versieren”. Enfin Thien, je hebt weer iets om mee bezig te zijn en wat de kweek betreft, succes hè.

L. Hulsbosch, Schoollaan 58 in Bennebroek is de met recht trotse bezitter van het vogelverblijf dat u op foto 4 ziet weergegeven. Werkelijk een prachtig bezit, dat hij met behulp van twee vogelvrienden zelf heeft gebouwd. Het is een knap stukje werk geworden. Het geheel, groot 4,25 x 2,20 x 2,20 m, is

De
sel

Foto 4

dubbelwandig en goed geïsoleerd met tempex. Door de ruiten is de broedbatterij goed zichtbaar en ook dat verradt vakmanschap. Tijdens de winter worden de lange nachten door middel van elektrische verlichting wat ingekort en een gevelkachel draagt er mede toe bij dat het kweekseizoen al vroeg kan beginnen. Roodfactorige kanaries hebben de voorkeur en Hulsbosch schrijft ons dat hij stapel is op zijn hobby. Wel, dat nemen we grif aan en vooral wanneer je zelf een dergelijke kweekruimte kan bouwen draagt dat zeker bij aan een enthousiaste beleving. En wat uw vrienden betreft, houdt ze in ere hoor.

Op foto 5 ziet u links een vlucht van 3,50 m lang. In het midden een nachtverblijf en rechts daarvan een vlucht van 4,50 m. De diepte van de voliëre is 1,20 m en de hoogte 1,80 m. Het nachtverblijf is 1,70 m breed met in het midden een scheidingswand. Het gehele bouwwerk rust op een gemetselde fundering waarvan de drie bovengrondse lagen uit witgeglazuurde steen bestaan. Ook de voor het vogelverblijf gemetselde bloembak is van die zelfde steen opgetrokken. De achterwand is een betonschutting, tevens dienende als afscheiding. De betonplaten hebben een geel steenmotief. De opbouw van de voliëre is van 5 x 5 cm dik cederhout. Boven- en voorzijde van de vluchten is bespannen met groen geplastificeerd 10 x 10 mm vierkant gaas. Het

Foto 5

nachtverblijf is van cederschrootjes, van binnen bemimmerd met hardboard en tussen beide wanden geïsoleerd. De linkervlucht is bevolkt door kleine tropen zoals mozambiquesijsjes, goudmussen alsook zebrevinken, diamantduifjes, diamantvinken, cederpestvogels, Japanse meeuwen en kwartels. Rechts wonen grasparkieten en valkparkieten. Het ziet er allemaal prachtig uit en we hopen maar dat P. A. van der Voort, aan de Westlaan 100 in Pijnacker, goede kweekresultaten zal behalen, want hij is namelijk de eigenaar van dit bouwwerk, maar dat had u al begrepen.

Aan het Liebrechtsplein 37 in Vorstenbosch, bij het Brabantse Heeswijk, woont J. K. C. van den Heuvel, wiens voliëre op foto 6 is afgebeeld. Deze voliëre, toch weer helemaal anders dan de voorgaande, is opgetrokken vanaf een fundering welke 20 cm boven de grond steekt. Daarop zijn de houten balkjes van 6 x 6 cm bevestigd. De staanders, van dezelfde dikte, zijn 2 m hoog en geplaatst op een tussenafstand

Foto 6

van 1,20 m. De vlucht is 7 m lang en 1,20 m diep. De binnenkooi is gemetseld; achter- en zijkant met zgn. MBI-blokken en de voorkant met gele steen. Het binnenverblijf is geïsoleerd, heeft een oppervlakte van 5 x 1,20 m en is 2 m hoog. Tegen de achterwand, in de buitenvlucht, zijn enkele bossen brem bevestigd waarin de vogels hun nestje kunnen bouwen. In het binnenverblijf worden uitsluitend kleurkanaries gekweekt. Buiten wordt het verblijf bevolkt door oranjewewers, sijs en enkele kanariepoppen (bastaardkweek), kwartels etc.

De elektrische verlichting in de kweekruimte wordt d.m.v. een klok automatisch in- en uitgeschakeld.

Ook hier is weer ruime aandacht aan beplanting in en om de voliëre geschonken, terwijl een oude boomstronk in de hoek best decoratieve waarde heeft.

Dit was het dan weer deze maand. Dank aan de inzenders en graag weer tot de volgende keer.

*Vogels houden in een kooi,
Als liefhebberij is mooi,
Vogels bezorgen een mens wel plezier,
Iedere vogel op zijn manier,
Maar de meesten wel door hun verentooi.*

W. A., Zoetermeer.

beplanting in en om de volière

digitalis

Inderdaad, u ziet het goed: Vingerhoedskruid. Een uitermate giftige plant die dus zeker niet geschikt is om in of om de volière te planten. Op onze zwerftochtjes door bos en veld komen we deze plant, waarvan talrijke soorten, zowel overblijvende als tweejarige bestaan, nogal eens tegen. Ze kunnen

een hoogte van 1,50 m halen en vermeerderen zich door zaad. Nogmaals, niet te gebruiken als beplanting in uw volière noch in uw tuin. Het gebeurt echter nogal eens dat ze geplukt worden... omdat ze zo mooi zijn. Doe dat niet, laat ze rustig staan, want daar zijn ze niet alleen op hun plaats maar ook op hun mooist; laat ook anderen er van genieten.

Floravi

onze tuin

Het lijkt mij wel leuk om u eens te vertellen hoe uw kinderen een tuintje kunnen maken. Er zijn er die een zogenaamd schooltuintje hebben, maar grote groepen kinderen kunnen daar toch geen gebruik van maken. Vooral in de kleinere plaatsen wordt er nog maar weinig aandacht aan besteed. In de grotere steden wordt de begeleiding verzorgd door de gemeentelijke plantsoenendiensten die dan een of meerdere schooltuinbegeleiders hebben welke samen met de onderwijskrachten en vaak ook

ouders, de schooltuintjes aanleggen en verzorgen. Ook worden er bij scholen wel eens wilde plantenverzamelingen aangelegd die dan weer gebruikt kunnen worden bij het biologie-onderwijs in de hogere klassen. Daarnaast worden er aan de scholen ook wel zogenaamde biologiepakketten aangeboden bijv. met soorten graan of bijzondere planten zoals kruidje-roer-me-niet en de pindaplant etc.

Terug naar de kindertuin. De grootte is afhankelijk van een aantal factoren zoals de grootte van de eigen tuin, het aantal kinderen, wensen t.a.v. de gewassen, leeftijd van de kinderen etc.

U moet per kind rekenen op een oppervlakte van 10-15 vierkante meter. Verder zijn ook de wensen

van het kind van invloed op de benodigde ruimte. Wanneer ze alleen maar wat worteltjes en bieten willen zaaien is er minder ruimte nodig dan wanneer er ook plaats moet zijn voor een appelboomje en wat bessenstruiken. Vaak wordt een kindertuin gecombineerd met een speelhoekje met schommel en zandbak. Maar daar is alleen maar plaats voor als u een grote tuin heeft. Ook de leeftijd van de kinderen is afhankelijk op de grootte van het tuintje. Het is duidelijk dat een kind van 8 jaar een grotere tuin kan onderhouden dan een kind van 5 jaar. In principe kan het kind gebruik maken van hetzelfde gereedschap als u zelf gebruikt, alleen moeten de stelen vaak wat korter zijn. Ook kunt u wat klein gereedschap bijkopen zodat ze dan wat van hun zelf hebben. Natuurlijk mogen in geen enkele tuin wat groenten ontbreken. Eigen gekweekte worteltjes zijn veel lekkerder dan gekochte. Van groentesoorten als sla, andijvie en de koolsoorten kunt u beter een paar plantjes kopen dan ze zelf te zaaien. Radijs mag zeker niet ontbreken, neem rode en witte radijs. Ze zijn een lange periode te zaaien zodat niet alles in een keer rijp is. Vergeet ook niet om een paar aardappels in de grond te stoppen. Wanneer de tuin wat groter is kunnen er een paar komkommer- en tomatenplanten gepoot worden. Deze zijn meestal wel bij een groentekweker te koop of ook in het tuincentrum.

De tuin moet wel zonnig zijn gelegen anders gaat het niet zó best. Spectaculair is de Centenaar pompoen. Ze zijn niet alleen eetbaar maar ze kunnen een gewicht bereiken van 30 tot 40 kg. Een leuke wedstrijd is wie de grootste pompoen van de klas kan kweken. Natuurlijk planten we ook wat stam- of stokslabonen. Van een klein stukje is al een behoorlijke oogst te halen. Erg leuk is de tuinkers of sterrekers. Ze groeit snel en de vruchten zijn met wat citroensap en suiker heerlijk op beschuit of boterham. Zaai de tuinkers bij wijze van afwisseling eens in de vorm van de voorletter of de naam van het kind.

Nu nog even de wortel; zeer dun zaaien en na het optrekken van een paar wortels de gaatjes in de grond weer dicht maken i.v.m. aantasting van de wortelvlieg. Laat ook eens een paar groenten doorschieten. Werkelijk, er zitten bijzonder fraaie bloemen bij.

Tenslotte nog de bloemen. Koop alleen die soorten waarbij succes verzekerd is. Pech ontmoedigt namelijk zo gauw. Erg gemakkelijk zijn Goudsbloemen; Asters in hoge, lage, dubbele of enkele; Cosmea, een goede snijbloem die wel 1.50 m hoog kan worden. Slaapmutsjes in prachtige gemengde kleuren, ze worden ongeveer 40 cm hoog. Zonnebloemen mogen ook niet ontbreken. Wie kweekt de hoogste? De zaden van de zonnebloem kunnen worden gedroogd en beschilderd en daarvan is dan weer een aardige arm- of halsband te maken. De meeste vogels weten die zaden trouwens ook wel te waarderen. Oost-Indische kers kruipend of klimmend is eveneens een gemakkelijke plant.

Het is de bedoeling dat uw kind zoveel mogelijk zelf alles uitzoekt, zaait, plant en oogst, maar met wat begeleiding van u zelf gaat het natuurlijk veel beter.

J. T. van Hartskamp

Onkruiden

Witte vorm van Perzikkruid

perzikkruid (polygnum persicaria)

Als we op zoek zijn naar onkruid voor onze vogels, zullen we ook zeker het Perzikkruid tegen komen. Het behoort tot de familie der veelknopigen, wat ook uit de Latijnse naam „Polygonum” blijkt. Ziet u maar: Poly betekent veel, en gonum betekent knoop. Dus: veelknoop.

De soortnaam persicaria wijst op de perzikachtige kleur van de bloemen. Er komt ook wel eens een witbloeiende plant voor, maar die wordt met dezelfde naam aangeduid.

De bloeitijd is van juni tot oktober en het is juist in deze tijd dat de zaadjes en bloempjes zo graag door kanaries, sijsjes, edelzangers, enz. gegeten worden.

Als u een bloempje afplukt en de bloemblaadjes verwijdert, kunt u het glimmende zwarte zaad aantreffen. U kunt daarvan ook gemakkelijk een wintervoorraadje verzamelen. Dat is heel belangrijk, want het is een kerngezond voedsel voor uw vogels die in de wintermaanden toch al zo veel moeten missen. Omdat het Perzikkruid groeit op voedselrijke grond, komt het niet overal voor. Maar in laag gelegen gebieden en veenachtige plaatsen van ons land kunt u het zeker vinden.

Een plant die „als twee druppels water” op het Perzikkruid lijkt is de veenwortel. Het belangrijkste verschil tussen deze planten is het wortelgestel.

In de zaden van beide soorten is echter weinig verschil en het maakt voor de vogels echt niet uit of zij nu de zaden van de ene, of de andere plant moeten eten. Want ook het zaad van de veenwortel is heel geschikt voedsel.

P. J. de Penning

welpi-vit

11 geconcentreerde vitaminen
in waterige oplossing

voor vogels van diverse pluimage

In het drinkwaterbakje wordt Welpi-vit
snel opgelost en daardoor zonder
probleem ingenomen.

Welpi-vit voorkomt infectieziekten,
oog- en hersenaandoeningen.

Welpi-vit bevordert de ontwikkeling van het
embryo en de groei van de jongen.

Welpi-vit geeft betere broedresultaten
en een hoger percentage uitkomende
eieren.

Welpi-vit geeft een glanzende en strakke
bevedering. Welpi-vit zorgt voor een
goede conditie van alle vogels.

Verkrijgbaar bij dierenspecialisten.

welpi hoort erbij!

HOECHST PHARMA
HEALTH CARE PRODUCTS Postbus 284 Amsterdam

Deel van de Pharma-divisie van Hoechst Holland N.V.

ORNI-MONDO p.v.b.a.

- Engelse POSTUURKANARIES (rechtstreekse import) - ook prima BELGISCHE BULTEN, SCOTCH FANCY, enz. Steeds honderden vogels in stok.
- Wildvang Kapoetsensijns en Bolliv. Zwarte Sijs (Spinus cucullatus en sp. atratus).
- Grote variëteit van TROPEN, Ara's Grijs en Groene papegaaien.
- SPORTTROFEEËN, MEDAILLES, ROSETTES (met uw tekst gratis).
- Zaadzifters, Hospitaalkooien, Schakelklokken, Dimmers.
- PROSPECTUS op aanvraag (specificeer wat u wenst).
- STEEDS KOPER VAN UW AUSTRALISCHE PRACHT-VINKEN en KANARIES.

116, Muggenberglei - 2100, Deurne
(Bij Antwerpen) - België
Tel. (van uit Nederland: 09.32.31.21.75.80)

NIEUW volautomatische MOTORBROEDMACHINE

- elektronische temperatuurregeling
- capaciteit: 224 kippeëieren

VLAKBROEDER

- elektronische temperatuurregeling
- capaciteit: 45 kippeëieren
- 50 jaar ervaring in broedmachinebouw
- gunstige prijs door levering rechtstreeks van fabriek
- gratis folder met prijslijst op aanvraag:

AARTS B.V., Gemertseweg 30, Bakel
tel.: 04924 - 12 38, na kantoortijd 04930 - 40 78

Vogelimporteur en bloemist

SIEM VAN 'T HART
Kralingseweg 443, Rotterdam
(grens Capelle a/d IJssel)
Telefoon: 010 - 12 75 11

Heeft regelmatig in voorraad:

Papegaaien, Tangara's Kakatoe's, Kolibries,
Ara's, Quetzals, Nachtegalen, Cotinga's, Blad-
vogels, Toekans.

En vele andere exotische vogels.

De verkoop is zowel aan winkeliers en parti-
kulieren.

De vogels worden niet verzonden.

Fauna Metaalwaren b.v.

levert u:

- kunststof bouw pakket, geschikt voor
broedkooi, voliëre etc.
- 100 verschillende voorfronten o.a.
tentoonstellingsfronten
- aluminium binnen- en buitenvoliëres
- voeder- en drinkautomaten en alle
verdere benodigdheden

Inlichtingen:

Hoofdstraat 138a, Kaatsheuvel, Tel. 04167-4114

nieuws uit het dierenpark wassenaar

Onder de vogels die de afgelopen maand de collectie hebben verrijkt bevinden zich ditmaal diverse soorten fazanten.

Bijzonder fraai zijn de Elliot-fazanten (*Syrnaticus ellioti*), waarvan onlangs een paartje is aangekomen en in één van de grote buitenvolières is ondergebracht.

Het verenkleed van het mannetje bestaat uit rood-bruine en zwarte tinten, terwijl de staart bruin/wit gestreept is. Het vrouwtje is zoals bij de meeste fazanten, eenvoudig bruin van kleur. Momenteel is deze fazant, die afkomstig is uit China, door de voortschrijdende ontginning van zijn oorspronkelijke, en beperkte woongebied, bijzonder schaars geworden.

Nauw verwant aan de elliot-fazant is de hume-fazant (*Syrnaticus humiae*). Het mannetje van deze fazant onderscheidt zich van de elliot door o.a. de aanwezigheid van metaalblauwe nekveren. Van deze fazantesoort, die afkomstig is uit Noord-Birma, is momenteel een mannetje aanwezig; wij hopen binnen niet al te lange tijd een vrouwtje te kunnen bemachtigen.

Niet minder fraai is de Nepal-fazant (*Gennaues leucomelanus*), waarvan het mannetje, zoals bij de meeste hoenderfazanten, de groep waartoe deze fazantesoort behoort, hoofdzakelijk staalblauw van kleur is. De kop is gesierd met een fraaie kuif. Het verspreidingsgebied is, zoals de naam reeds aanduidt, voornamelijk Nepal, waar zij in de bergwouden op 1500-3000 m hoogte worden aangetroffen. Eveneens tot de hoenderfazanten behorend, is de Edward's fazant, (*Hierophasis edwardsi*). Deze zeldzame fazant komt voor in Zuid-Vietnam en wordt sinds korte tijd in verzamelingen aangetroffen. Het eerste paartje is namelijk pas in 1923 door de bekende vogelliefhebber Jean Delacour naar Europa gebracht.

Velen onder u zullen ongetwijfeld destijds iets gelezen hebben over de diefstal van ons mannetje Condor, waar de gehele Nederlandse pers melding van maakte.

Reeds meer dan 10 jaar bevond zich in het dierenpark een paartje van deze reusachtige roofvogels, dat de laatste jaren voor eieren zorgde, iets wat in dierentuinen zeer zelden voorkomt.

Het laatst gelegde ei bevatte zelfs een jong, maar is helaas door een onvoorzichtige stap van een van de oudervogels gebroken.

Groot was dan ook de teleurstelling toen het mannetje Condor het jaar daarop uit het dierenpark werd gestolen. Ondanks alles, zijn onze pogingen om het mannetje Condor terug te krijgen (voor de tip die leidde tot de terugkomst van ons mannetje zou f 3000,— beloning uitgereikt worden!) tevergeefs gebleken.

Een nieuw mannetje aanschaffen is tot op heden nog niet gelukt, zodat wij bijzonder verheugd waren toen de dierentuin van Wuppertal bereid was hun mannetje voor enige tijd te laten logeren.

Inmiddels is deze mannelijke Condor gearriveerd en bij het vrouwtje in een van de grote roofvogel-volières geplaatst; mochten zij hier tezijntijd niet tot broeden overgaan dan zal ons vrouwtje tijdelijk

De onlangs gearriveerde condor.

naar Wuppertal verhuizen.

In een van de vorige nummers van „onze vogels”, heeft u kunnen lezen dat het vrouwtje Witflankneushoornvogel (*Bycanistes subcylindricus*) tijdens het broeden in het nestblok ten gevolge van oververhitting is gestorven.

Het jong dat nog wel leefde en toen ± 10 cm groot was, is zoals wij u vertelden, met de hand grootgebracht. Welnu, inmiddels is dit jong volledig uitgegroeid tot een forse vogel van 60 cm.

Voor het overgebleven mannetje ontvingen wij onlangs een uit de dierentuin van Farnham (G.B.) afkomstig vrouwtje, zodat wij weer een paartje van deze fraaie neushoornvogelsoort kunnen tonen.

Heel misschien gaan zij nog dit jaar tot broeden over, dat dan hopelijk voorspoediger zal verlopen als afgelopen jaar.

Witflankneushoornvogel

ervaringen met afrikaanse soorten

moerasastrilde, *estrilda paludicola*

Men onderscheidt verschillende ondersoorten van deze Afrikaanse vogelsoort welke 10 tot 11 cm groot is.

Estrilda paludicola paludicola, bewoont centraal Oost-Afrika en lijkt erg veel op het hierna te noemen ras *benguellensis*. De bovendelen zijn wat lichter en het onderlichaam is minder geel.

E.p. polopareia, komt voor in het zuiden van Nigeria. De bovenkop is grijsachtig bruin, bovenstaartdekveren oranje-rood, onderlichaam vuil geelachtig wit met naar de zijflanken meer bruinachtig, onderstaartdekveren witachtig geel. Het bekje is bij deze soort wat zwaarder dan bij de overigen.

E.p. ochrogaster, vindt men in Zuid-Ethiopië en West-Soedan. Rug en vleugels zijn donkerder bruin dan de bovenkop, onduidelijke wenkbrauwstreep, bovenstaartdekveren donkerrood, keel helder geel, onderlichaam fletser geel en de flanken zijn met een grijsachtige waas. Onderstaartdekveren witachtig. Bij de pop is het roze-rood van de anaalstreek en de achterflanken veel lichter dan bij de man.

E.p. roseicrissa, bewoont het zuidwesten van Oeganda tot in Rowanda, Boeroendi en aangrenzende gebieden van Tangayika. Kop en rug zijn warmer bruin dan bij *paludicola* en *benguellensis*. Onderlichaam is grijsachtig wit. Anaalstreek en achterflanken sterk roze-rood wat bij de man veel feller is dan bij de pop.

E.p. marwizi, van centraal Tangayika lijkt eveneens sterk op *benguellensis* maar de bovendelen zijn roodachtiger bruin terwijl de onderbuik grijzer en helderder is.

E.p. benguellensis, vindt zijn verspreidingsgebied in Angola en het noordoosten van Rhodesië. Kop en nek zijn donker blauwgrijs, rug en vleugeldeken donker reebruin. Bovenstaartdekveren rood, onderstaartdekveren witachtig. Buikzijde is bleekgeel met op de borst en nog meer op de flanken met grijs vermengd. Achterflanken en anaalstreek sterk roze-rood dat bij de pop veel vager is.

E.p. ruthae, is te vinden in de omgeving van de Kongo-stroom en lijkt op de rassen *paludicola* en *benguellensis*. Ze hebben een grijzere bovenkop en zijn valer van kleur. Het onderlichaam is vuilwit. Deze laatste is de kleinste van de ondersoorten en meet ongeveer 10 cm.

Moerasastrilden worden zeer zelden ingevoerd. Niettemin zijn er toch kweekresultaten mee behaald. Ze schijnen nauw verwant te zijn met het oranje-kaakje en alles wat daarover eerder in deze serie is beschreven, geldt eigenlijk ook voor de moerasastrilde. Het zijn levendige vogeltjes welke vreedzaam tegenover anderen zijn. Een eenmaal gevormd koppeltje blijft steeds samen; waar hij is, is zij ook en ze doen alles gezamenlijk. Verschil tussen man en pop is goed waarneembaar. Het popje vertoont aanmerkelijk minder rood in het gevederte.

Om moerasastrilden met succes te houden en te kweken is een goed beplante volière vereist. Wanneer er dan ook nog een hoekje voor ze beschikbaar is waar zo mogelijk riet en/of hoge grassen groeien, is dat helemaal ideaal en dat komt dan overeen met hun natuurlijke biotoop. Ze beklimmen bijzonder graag hoge stengels en doen dat erg handig. Op onder andere die wijze verwerven ze ook hun voedsel.

De acclimatisatie vraagt enige zorg en men doet er tevens verstandig aan om ze in de winter gelegenheid te bieden in een binnenverblijf te komen waar de temperatuur niet onder de 5 tot 10 graden Celsius daalt. Dit betekent dus wel enige bijverwarming.

Nesten zijn waargenomen zowel vlak boven de grond als op hoogten van 1.50 tot 2 meter. Ze zijn kogelvormig met zijwaartse ingang en van gras-halmen gebouwd. Vooral het mannetje houdt zich met die bouw bezig, het popje ziet toe en inspecteert.

De balts komt sterk overeen met die van het oranje-kaakje, het mannetje houdt echter geen grasspriet in de snavel.

Het komt meermalen voor dat er twee tot drie nesten op elkaar worden gebouwd. In een daarvan legt het popje de gemiddeld 4 witte eitjes en de broedtijd duurt 12 dagen. De nachten brengen mannetje en popje gezamenlijk in het nest door. Als de jongen op een leeftijd van 3 weken zijn, vliegen ze uit, worden dan nog gedurende 10 dagen door de ouders in geleidelijk afnemende mate gevoed en zijn dan zelfstandig. Ze hebben dan een grijsachtig gekleurd kopje, zwarte snavel, bruine bovendelen en de buikstreek is witachtig van kleur. De stuit is rood, maar het rood aan de flanken ontbreekt. Na ongeveer 6 maanden is de jeugdru

De
sel

voltooid en zijn ze in niets meer van hun ouders te onderscheiden.

Tijdens de broedperiode blijven ze hun vreedzame karakter behouden en laten dan ook andere vogels gerust in de dichte nabijheid van het nest komen. Ze zijn niet schuw en zonder bezwaar kan nestcontrole worden uitgevoerd. Er zijn overigens ook gevallen bekend waarin deze astrilden niet tot broeden en grootbrengen van hun jongen overgingen zolang er andere vogels in dezelfde volière zaten. Eenmaal apart en alleen in een vluchtje ondergebracht, gelukte het wel.

Zoals zovele Afrikaanse astrilden is een dierlijk voedsel, meelwormen, mierenlijes, fruitvliegjes etc., vooral gedurende de eerste 7 tot 10 dagen dat er jongen zijn, onontbeerlijk. Daarnaast zijn ook halfrijpe en gekiemde zaden van groot belang.

Het popje begint na het eerste broedsel en zodra de jongen uitvliegen vaak aan een tweede legsel. Meestal wordt dan bovenop het vorige, een nieuw nest gebouwd. De jongen van de eerste ronde komen regelmatig terug in hun oudernest, dus één verdieping lager, en brengen daarin ook de nachten door.

Zoals al reeds gezegd, Moerasastrilden worden slechts zelden ingevoerd. Zo af en toe bevinden zich enkele exemplaren tussen een zending andere Afrikaanse astrilden. Mocht men eventueel ooit eens een stelletje kunnen bekomen, dan weet u dat het zeer de moeite waard is om ze te houden en indien men ze dan op de hier beschreven wijze kunt huisvesten zullen kweekresultaten zeker niet uitblijven. Ze staan zelfs bekend als redelijk tot goede broedvogels.

de hygrometer

Er wordt door vele vogelliefhebbers niet beseft hoe belangrijk het is in de kweekkamer of broedkooien een goede vochtigheidsgraad te hebben. Een succesvolle kweek is immers óók afhankelijk van een goede vochtigheidsgraad en mag daarom niet verwaarloosd worden.

Wat gebeurt er in een te droge omgeving ???

Het ei, voornamelijk het eivlies vlak onder de schaal droogt uit, wordt taai en hard, waardoor het jonge vogeltje er niet in slaagt met de eitand het eivlies te doorbreken.

De hygrometer is een meetinstrument dat de graad van de vochtigheid aanwijst met een indeling van 0 tot 100. Bij een temperatuur van ongeveer 20 graden Celsius is in de kweekruimte een vochtigheidsgraad tussen de 50 en 70 vereist. Wijst de hygrometer minder dan 50 aan, dan zal men op de een of

andere manier moeten sproeien, het water verdampt en de lucht in de ruimte wordt vochtiger.

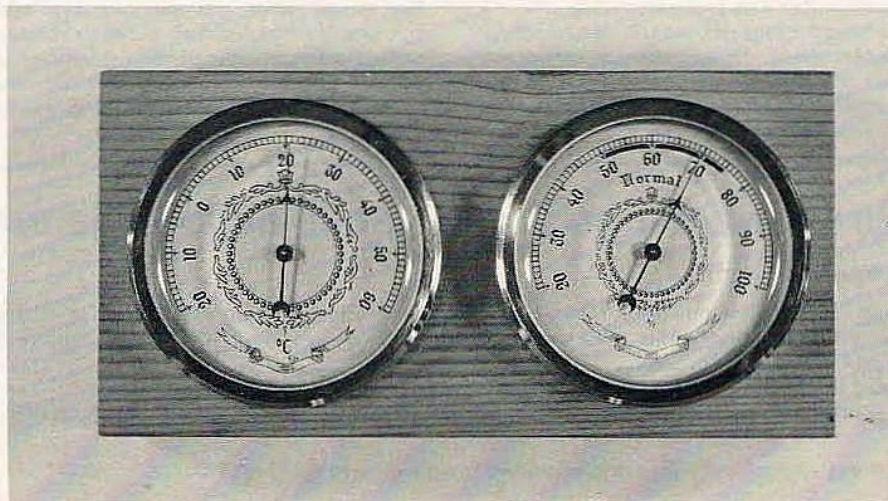
Het regelmatig baden van de broedende popjes is ook wel een remedie, maar toch niet zo effectief. De totale vochtigheidsgraad in de kweekruimte is van veel meer belang. Wij zijn thans in de gelegenheid u op een gemakkelijke manier aan zo'n onmisbaar meetinstrument te helpen.

EEN UNIEKE AANBIEDING, SPECIAAL VOOR DE LEZERS VAN DIT BLAD.

Thermometer en Hygrometer in massief blokje Redwood hout gemonteerd, voor slechts **f 16,50**, franco thuis incl. verpakking en garantie. Afmetingen 17 x 8,5 cm.

Wacht niet langer en bestel direct door overmaking van genoemd bedrag op giro **1148324 t.n.v. N.B.v.V.** te **Bergen op Zoom** en met vermelding van Hygrometer.

EEN LEUK GESCHENK VOOR VADERDAG!

het houden van zangkanaries

Onder het houden van zangkanaries wordt verstaan, het houden van deze vogels om hun zang.

In menige huiskamer kan men een of meer zangkanaries aantreffen, die indien zij goed worden verzorgd, wel tien tot vijftien jaar en soms wel langer door hun jubelende zang en hun vele afwisselende geluiden de sfeer in het gezin kunnen veraangenamen.

Ook in kamervolières, tussen een aantal tropische vogels, kan de zangkanarie met zijn lied het geheel completeren met zijn zang en kleur.

In de buitenvolière doet de waterslager het ook prima, omdat zijn geluid luider klinkt als dat van de meeste andere zangvogels en daardoor op enige afstand beter hoorbaar is. Bovendien kan hij zowel de zomerse warmte als de winterse kou uitstekend verdragen. Goede voeding en een schuilplaats om te slapen, zijn de enige voorwaarden om hem jarenlang in goede conditie te houden.

Bij het houden in de huiskamer moet echter meer zorg aan de vogels worden besteed dan bij het houden in een buitenvolière.

De mindere bewegingsmogelijkheid kan oorzaak zijn dat de vogel bij een ondeskundige voeding te vet wordt. De vogel kan een plaats hebben in de huiskamer, die te donker is, waardoor op de duur verzwakking van het gestel optreedt.

De vogel kan een plaats hebben, die niet vrij is van tocht. Ook een plaats waar de temperatuur plotseling veel stijgt of daalt, kan oorzaak zijn van kouvatten, omdat kanaries nu eenmaal gevoelig zijn voor tocht en plotselinge temperatuurwisseling.

Al deze omstandigheden dienen derhalve te worden vermeden om de vogel gezond te houden.

Een veel voorkomend verschijnsel is het te vet worden van de vogel in de huiskamer. Dit kan men echter voorkomen door hem niet te verwennen met suiker, koekjes, cake en in het algemeen zetmeelhoudende voeding, die bij de kanarie vetaanzetting veroorzaakt.

Eigenaardig is, dat de kanarie minder vet aanzet van olie en vetten dan van zetmeelvoeding.

Een goed gemengd zangzaad, waarin raapzaad het hoofdbestanddeel vormt, dit als geheel laten opeten, met als toegift per dag een half snoepbakje krachtvoer en een heel klein stukje appel, sinaasappel of groen, is de voeding om de kanarie lang te doen

leven. Tocht is funest voor elk dierlijk en ook wel plantaardig leven.

Gevolg van tocht is kouvatten en daardoor meestal ontijdig in de rui vallen. Men noemt dit stokrui, die de vogel zeer doet verzwakken. Tocht kan ook de oorzaak zijn van heesheid, ademhalingsstoring, bronchitis enz.

Plotselinge temperatuurwisseling kan eveneens oorzaak zijn van z.g. stokrui, heesheid enz.

Ook het verstrekken van koud water kan bij een vogel, die in de warme kamer zit, kouvatten veroorzaken. Daarom water verstrekken dat de temperatuur heeft van de kamer, waarin de vogel zich bevindt. Dat het reinigen van kooi, zitstokken en zandlade minstens eenmaal per week moet geschieden is wel vanzelfsprekend.

Ook het aandacht schenken aan de eventuele aanwezigheid van ongedierte (vogelluis), mag bij kooivogels niet worden verwaarloosd. Een speciaal voor vogels insectenwerend middel dient dan ook nu en dan te worden gebruikt om de kooi te bestuiven of te besproeien.

Een euvel, dat vooral de laatste jaren oorzaak is dat vele vogels ziek worden en ten gronde gaan meen ik hier extra te moeten vermelden, nl. het verstrekken van groen, dat bespoten is met een insectenwerend middel. De kwekers van kanaries zijn meestal wel door hun vakbladen ingelicht omtrent het gevaar, dat verbonden is aan het verstrekken van bespoten groenten, maar de houders van kanaries zijn nog te weinig met dit gevaar voor hun vogels bekend.

Iedere dag een slablaadje geven, behoort nog tot de vanouds ingeburgerde gewoonten en was goed, toen de tuinders hun sla nog niet bespoten om bladluis te weren. De insecticide die thans wordt gebruikt mag dan al of niet schadelijk zijn voor mensen, voor de vogels is zij dodelijk. Afwassen is meestal nog niet voldoende, omdat de stof ook in het protoplasma van het blad aanwezig kan zijn. Tenzij men weet, dat het groen is geteeld op een plaats, waar niet gespoten wordt, is het raadzaam om de groente een nacht in het water te zetten en nogmaals af te spoelen alvorens ze aan de vogels te verstrekken.

Een stukje witlof, dat uiteraard niet bespoten kan zijn, een klein stukje fruit of het bekende vogelmuur, dat praktisch het gehele jaar gevonden kan worden op niet bebouwde gronden is zelfs beter dan sla en sluit het gevaar van vergiftiging van onze vogels uit.

actie actie actie actie actie actie actie actie

LEDENWERFACTIE 1977

Wederom heeft het bondsbestuur besloten uw actie om leden te werven serieus te stimuleren. Wegens groot succes vorig jaar, stelt uw organisatie ook nu weer voor iedere VIJF nieuwe leden EEN fraaie beker ter beschikking.

Elk nieuw lid dat vanaf 1 april tot en met 30 september wordt opgegeven telt mee.

Medio oktober zullen de door uw afdeling verdiende beker(s) worden toegezonden, zodat ze weer tijdig vóór de tentoonstelling worden ontvangen.

DOE ER UW VOORDEEL MEE! ER IS PERSPECTIEF GENOEG!

toon uw vakmanschap

door Jos van Himbergen

Voor de vogelliefhebber hangt er altijd een spanning in de lucht tijdens de kweektijd. De zorgen voordien hebben daar eigenlijk al aan meegewerkt, immers om een juiste conditie te bereiken bij de vogels als de kweek moet beginnen, dat vereist vele en goed doordachte handelingen vooraf.

Voor een timmerman is het heel eenvoudig om uit ruw hout een tafel te maken. Ten eerste, omdat hij timmerman is en daar veel voor heeft moeten leren om het te kunnen worden. Verder is het normaal, dat een ambachtsman de benodigde werktuigen heeft om een tafel te kunnen maken. Het zal daarom maar zelden voorkomen, dat een van de vier tafelpoten korter is en daardoor het meubel tot een vervelend bezit zou maken.

De vogelliefhebber heeft in zijn hobby een veel zwaardere taak opgelegd gekregen. Ten eerste is het geen vak, dat zomaar onderwezen wordt en verder heeft hij vele zaken zonder meer proefondervindelijk vaststellen zonder vaak precies te weten waarom het zo wel of niet lukte. Voor een groot gedeelte is de voeding in de diverse levensperiodes de oorzaak van te gering resultaat. Enkele punten zijn op dit moment daarom nog eens extra de aandacht waard.

We gebruiken voor alle vogelsoorten mengsels van zaden om een zo groot mogelijke variatie te bereiken in alle benodigde voedingsstoffen.

Zelfs al zijn alle gebruikte grondstoffen „bek eigen” voor de vogelsoort, dan nog moeten ze in de goede verhouding gebruikt worden om op enig succes te kunnen rekenen. Hebben we een goed zaadmengsel gekocht of zelf gemaakt, dan is het wederom voorwaarde om dit gerantsoeneerd aan de vogels te verstrekken in de rui-, rust- en kweekperiode. Alleen op deze wijze bereiken we een juiste dosering van de toebedachte voedingsstoffen in alle onderdelen: zetmeel, vet/olie, eiwit, massa- en sporenelementen. Over al deze zaken hebt u reeds meerdere malen kunnen lezen.

Iedere zaadsoort, die we in een mengsel opnemen, heeft een specifiek gehalte aan deze stoffen en door iedere zaadsoort in de goede verhouding te gebruiken, bereiken we een zo compleet mogelijk plantaardig menu voor de zaadetende vogels. Zouden we zo'n menu niet rantsoeneren dan hebben de vogels de vrije keuze uit de meest lekkere zaadsoorten en de rest wordt gewoon verknoeid. Langere tijd volle bakken zaad verstrekken geeft in een warme omgeving zeer dikwijls te vette vogels te zien. Zaden zoals negerzaad, hennep, lijnzaad, zonnepit, blauwmaanzaad, kool- en raapzaad hebben een zeer hoge zetmeelwaarde en dienen daarom slechts beschikbaar te zijn zoals ze procentueel aan een mengsel zijn toegevoegd. Bij het niet toepassen van rantsoenering zijn het merendeel van de genoemde zaden ook de eerste die worden opgenomen en de gevolgen zijn bekend: vette vogels.

Verder zal bij deze voedingsmethode het eiwitgehalte aan de hoge kant zijn en dit uit zich door niet vaste, plakkerige mest.

Het eiwitgehalte van alle zaden in het mengsel bepaalt het aminozuregehalte, dus wanneer een of twee zaadsoorten minder graag worden opgenomen dan kan er een foutief aminozuurpatroon ontstaan in de dagelijkse voeding. In groei- en ruitijd heeft dit verstrekkinge gevolgen voor de vogels en deze zijn bij constatering niet altijd op staande voet op te heffen. Vooral omdat de vogelliefhebber in veel gevallen geen goed inzicht heeft om welke stoffen het gaat en niet precies heeft nagegaan wat er van dag tot dag in werkelijkheid met de voeding is gebeurd. Door overdadig voer te verstrekken heeft men ook geen enkele controle meer over de opname en kan iedere vogel het regelen zoals hij zelf verkiest. Vandaar, dat er in eerste instantie individuele afwijkingen worden geconstateerd en nadien pas tot de conclusie komt, dat het geheel niet bevredigend is verlopen.

Een klassiek voorbeeld hiervan zag men in de kippenhouderij van 30 jaar terug op de gemengde bedrijven. Vele malen heb ik staan kijken met welk een tederheid de boerin de pas ontvangen 50 of 100 tweedags kuikens lokte met wat lekker kuikenzaad. Een bedrijvigheid van scharrelende kuikens, welke een lust voor het oog was en als de boerin na die eerste dag de verleiding niet kon weerstaan om TE regelmatig naar het kuikenhok te gaan om zaad te strooien dan was er na een paar weken de klacht: de kuikens groeien niet. Binnen veertien dagen hadden ze inderdaad dikke, hardgele onderbuikjes vanwege te veel zetmeel in de voeding. Door de wetenschap, dat ze reeds de tijden van voer strooien kenden (en dat is zo), vergaten ze de opfokvoerbak met het hogere eiwit als extra groeistof.

Niemand beter dan de boerin begreep, dat het nutsdieren moesten worden en maakte dan een einde aan de „verwennerij”. De industrie kwam dan ook prompt met een volledige voeding in de vorm van meel of korrels, waardoor de keuzemogelijkheid verviel en ieder diertje, graag of niet, zijn juiste deel kreeg. Groei en productie gingen stijgen tot ongekeerde hoogten.

Voor ons, vogelliefhebbers, ligt de zaak veel ingewikkelder vanwege de vele soorten en voedselgroepen die we houden. Des te meer dringt zich de noodzaak op om voor al die vogels de goede voedingsstoffen gerantsoeneerd aan te bieden, zodat in gevangenschap een te grote keuzemogelijkheid komt te vervallen. Iedere vogelliefhebber wil goede resultaten zien en zal zich zelf en zijn vogels beperkingen op moeten leggen. Voor de goede orde: niemand mag onder rantsoenering verstaan, dat de vogels moeten hongeren en een gedeelte van de dag zonder voer in het bakje moeten doorkomen. Tot het houden van vogels behoort, dat men met wat extra aandacht na enkele dagen kan weten hoeveel voer een bepaald koppel of aantal vogels per dag nodig hebben. In onze proefruimte waar een groot gedeelte van het jaar ongeveer 200 vogels gehuisvest zijn, vraagt de rantsoenering totaal geen extra werk, alleen wat oplettendheid. Met een vaste maat (klein plastic bekertje van 15 cc inhoud) wordt per kanarievogel 4 gram gemengde zaden per dag verstrekt. Meteen na het voeren zien we de minst

Vervolg op pag. 183.

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

onze belevenissen tijdens de c.o.m.- wedstrijd in genua

Zaterdag 15 januari inbrengen van de vogels voor de wereldkampioenschappen welke te Genua in Italië worden gehouden. De eigen bondskampioen is nog in volle gang. De tijd waarop de vogels dan ook voor Genua moesten worden ingebracht was beslist niet erg gelukkig, temeer daar er ook vogels mee moesten welke in Rotterdam waren ingezonden. Anderzijds was het niet mogelijk om op een ander tijdstip te vertrekken. Om 21 uur op die zaterdag was alles verzendklaar. Zondagmorgen werden de vogels eerst nog verzorgd en dan kon de reis aanvangen. In Brussel verwelkomden wij onze Belgische vrienden en gezamenlijk werd de reis voortgezet. In het vliegtuig waren onze gedachten overigens wel regelmatig in Rotterdam en op het moment dat we boven de Alpen vlogen werden in Blijdorp de vogels van de Bondskampioen weer uitgegeven.

In Milaan hadden we een wachttijd van ongeveer 2½ uur en toen kwam de laatste etappe. Om 21.30 uur landde de kist op het vliegveld van Genua. De douane werkte de zaken vrij snel af en reeds om 22.30 uur arriveerden we in de Fiera Internazionale di Genova, een imponerend gebouwencomplex waar jaarbeurzen, grote sportevenementen etc. worden gehouden.

De zaal waar wij moesten zijn, was 13.000 vierkante meter groot maar hiervan was maar 1/3 deel in gebruik. Toen konden Paul Kwast van de Alg. Bond en ondergetekende beginnen met het uitkooien van de ongeveer 290 vogels. Ring voor ring werd gecontroleerd en ook toen bleek ons weer dat sommige inzenders het met de opgave niet zo nauw nemen. Bovendien was ook nog een zebra-vink van 1975 ingezonden. Dat een en ander een vlotte gang van zaken beïnvloedt, spreekt voor zich. Ik wil er dan nog eens nadrukkelijk op wijzen dat de inzenders erg veel tot een vlot verloop kunnen bijdragen door nauwkeurig alle gegevens zoals ringnummers etc. op te geven.

Dinsdag 18 januari begon de keuring van de ruim 4800 vogels uit 13 landen. Onder de 46 keurmeesters bevonden zich ook drie Nederlandse te weten de heren Peters, Van der Molen en Van Unen. Na drie dagen was het karwei geklaard. Naar mijn mening hebben ze prettig en in een goede verstandhouding met hun buitenlandse collegae kunnen werken. De stemming en het onderling contact, ook na de keuring, was goed. Dit is ook wel te danken aan de perfecte organisatie. De verzorging en hotelaccommodatie was eveneens goed. Vrijdags na de

keurdagen begon het O.M.J.-congres (keurmeesters). Veel kwam er weer niet uit behalve dan dat in den vervolge op een wereldkampioen de vogels niet meer dan 90 punten zullen kunnen behalen. Als de algehele keuring achter de rug is, worden de 90-punten-vogels wederom voorgebracht en daaruit worden dan de kampioenen aangewezen en mag men ook hoger gaan dan 90. De heer Lamoni was aftredend en in zijn plaats werd gekozen Mariella Di Mauro uit Italië. Hoewel wij het beslist niet altijd met de heer Lamoni eens zijn geweest, vinden wij zijn heengaan wel een verlies. Niet dat Madam Di Mauro niet zal werken, maar het OMJ-bestuur bestaat nu uit twee specitieke „zangmensen” en een postuurspecialist. Op voorstel van Nederland werd Lamoni onderscheiden met de gouden COM-speld. Zaterdag d.a.v. begon het

COM-congres. Ook dit bracht niet veel interessants op. De aftredende leden werden herkozen, de besluiten genomen op het OMJ-congres werden bekrachtigd en het voorstel van Nederland om het bestuur van COM en OMJ samen te voegen en zo tot een kleiner en beter functionerend geheel te komen werd verworpen.

Spanje protesteerde tegen het feit dat plotseling de Spaanse dwergkanarie van het vraagprogramma was verdwenen. Met meerderheid van stemmen werd de dwerg weer erkend.

Bij de rondvraag diende Nederland het voorstel in om i.v.m. het 25-jarig bestaan van de COM, die bestuursleden die langer dan 10 jaar in het COM-bestuur zitting hebben te onderscheiden met de gouden-COM-speld. Dit voorstel werd onder applaus aangenomen. De President voerde direct het voorstel uit en ook onze penningmeester de heer Van Splunter werd de onderscheiding opgespeld. De opening van de 25e Wereldtentoonstelling was,

zwaai gestroomd, met een stevige aangeregen heid. De ruimte waar de show werd gehouden was verdeeld in 3 zalen. Bij de ingang was een erg fraai plantsoen en een zeer grote vijver aangelegd. Er waren ook diverse stands en daarachter stonden de vogels ruim opgesteld. Helaas ook nu weer ontbrak bij de opening de catalogus. Er waren er slechts een 50 en die werden angstvallig vastgehouden. Voor uw vogelbegeleider echter toch genoeg om de prijswinnaars door te bellen. De prestatie van onze mensen was niet mis; 9 gouden, 2 zilveren en 9 bronzen medailles. Vandaar nogmaals een van harte proficiat aan allen.

Geleidelijk werd het weer wat stiller. Alle keurmeesters en bestuursleden waren vertrokken en alleen de begeleiders bleven achter. Iedere morgen om 8 uur waren ze present om de vogels te verzorgen. De stemming onder elkaar was prima. Tijdens ons verblijf werd er ook nog een bustocht georganiseerd en hoewel we blijmoedig op stap gingen om Porte Fino en St. Margrete eens te zien, kwamen we tengevolge van mist en regen niet waar we hadden moeten komen. Gelukkig zonder ongelukken kwamen we weer op de basis.

De prijsuitreiking verliep erg vlot en, door alle volksliederen, was het een kwestie van zitten en opstaan. Die avond was er nog te genieten van een uitvoering van folkloristische dansen. Het einde naderde en in de avond van zondag 30 januari konden we de Nederlandse vogels weer inpakken. De volgende dag moesten we om 6 uur 's morgens op het vliegveld zijn. Het kwam allemaal best voor

omdat alvorens de vertrekking van de vogels het wat voeten in de Italiaanse aarde had. Na veel en steeds heftiger gesprekken en een telefoontje van een hoge Piet uit Milaan konden we dan toch mét de vogels vertrekken. Na de tussenlanding in Milaan kregen we te horen dat er geen vliegtuig meer zou vertrekken. Per bus naar Malpessa en vandaar vlotte het beter. Toen we omstreeks 16.00 uur in Breda arriveerden zaten er al heel wat vogelliefhebbers te wachten.

Rest mij nog een woord van dank uit te spreken tegenover de Italiaanse organisatoren. Op enkele schoonheidsfoutjes na, klopte het erg goed en vandaar ook onze bewondering voor ze; we hebben het wel anders meegemaakt. Ook dank aan Paul Kwast, mijn medebegeleider van de Alg. Bond, voor de prettige samenwerking. Tenslotte dank aan allen die hebben meegewerkt om onze hobby op grootse wijze uit te dragen.

A. L. van Liempd.

uw vraag? ons antwoord!

Vraag:

Ik heb 4 Turquoise-parkieten, poppen, waarvan het groen op de onderrug verdrongen wordt door geel. De donkere kleur die normaal onder het groen zit, is licht gekleurd grijs-wit. Hoger op de rug en in de nek is het zwart dat onder het groen zit ook verdrongen door grijs-wit, alhoewel de groene kleur toch wel aanwezig is. Waar zou deze kleurafwijking op kunnen wijzen en is de mogelijkheid aanwezig om het groen geheel terug te dringen? R. O. te H.

Antwoord:

Aan de omschrijving van uw 4 in kleur afwijkende turquoisepoppen meen ik te kunnen opmaken dat de afwijking enkel betrekking heeft op de rugzijde, lopende vanaf de nek tot aan de stuit. Verder zijn op de vleugels (volgens bijgesloten tekening) enkel een paar zeer kleine gele stipjes zichtbaar. Voor de rest is de overige lichaamsbevedering dus normaal. Van een „geelbonte” turquoise is dus zeker geen sprake. Mogelijk wel van een verandering per veerveld, in uw geval dus van de rug.

U schrijft dat het goen op de **onderrug** verdrongen wordt door geel en dat de donkere kleur die normaal onder het groen zit, lichtgekleurd grijs-wit is. Verder, dat **hoger op de rug en in de nek** het

zwart dat onder het groen zit ook verdrongen is door grijs-wit, doch dat de groene kleur daar wel aanwezig is. Vervolgens vraagt u waar deze verkleuring op zou kunnen wijzen en of de mogelijkheid aanwezig is om het groen geheel terug te dringen. We zullen maar beginnen met een antwoord te geven op uw vraag, waarbij we dan moeten stellen dat het mogelijk wel moeilijk te begrijpen is als men weinig of geen kennis bezit van de vederstructuur van de turquoiseparkiet. We zullen het proberen uit te leggen, doch adviseren u wel de Standaard Neophema's bij het Bondsbureau te bestellen zodat u alles eens op uw gemak kunt bestuderen.

Zoals u bekend is de **gehele rug** bij de wildvormpop, al te beginnen vanaf de schedel tot en met de stuit en grote staartveren uiterlijk geheel donkergroen. In werkelijkheid zijn de baarden van de rugbevedering (en ook van het vleugeldek) echter helder grasgroen. De haakjes die zich aan die baarden bevinden zijn evenwel over hun gehele lengte **zwart** en de combinatie van beide geeft donkergroen als totaalkleur. Dit zwart in de bevedering noemen we (eu)melanine. In de haakjes bevindt zich echter ook geel (carotenoïde) dat we met het blote oog niet kunnen zien, omdat het zwarte melanine het geel totaal maskeert. Valt nu door muteren het zwart (eu)melanine **geheel** weg, dan wordt het aanwezige geel in volle sterkte zichtbaar. Valt het zwart echter gedeeltelijk weg, dan zal ook het geel **niet** op volle sterkte zichtbaar worden doch — afhankelijk van de sterkte van

reduceren — meer flets grauwwachtig groen (pastel) tot vuil (overgoten) geel met groene was.

U spreekt echter ook al over een grauwwitte ondergrond en dit wijst erop dat de intensiteit van het geel carotenoiden in de haakjes van de baarden van de rugbevedering niet overal gelijkmatig verdeeld is geweest. In bepaalde gevallen (gedeelten) was het geel vermoedelijk reeds van oorsprong nauwelijks aanwezig.

Het is zeer moeilijk een juist beeld te verkrijgen omtrent de uiterlijke verschijningsvorm van de betreffende eigenschap zonder de vogel zelf gezien te hebben. Aan uw omschrijving menen wij nu echter te kunnen opmaken dat de rug van uw poppen niet egaal geel is, evenmin egaal pastellichtgroen en ook niet geelbont. Hoe we het ook bekijken, de kleur van een vogel — of dit nu de wildvorm van een mutant betreft — zal altijd egaal moeten zijn. Dit geldt ook voor de kleur van een afzonderlijk veerveld zoals de rug.

Gezien vorenomschreven omstandigheid ziet het er o.i. niet naar uit dat u door selectieve kweek met uw turquoisines een nageslacht zult verkrijgen dat geen „groen” meer in de bevedering zal bezitten. Een en ander wil echter niet zeggen dat de mogelijkheid absoluut uitgesloten is dat u t.z.t. toch uit uw vogels een „geelrug” kweekt. We hopen het van harte. Het spreekwoord zegt: „De aanhouder wint”. Mocht het werkelijk zover komen, dan zullen wij u desgewenst gaarne bij de verdere kweek begeleiden.

Zoals u uit deze verhandeling al wel zult hebben begrepen, wijst de „verkleuring” van uw vogels op een gedeeltelijke melaninereductie in de rugbevedering. Of deze factor erfelijk is, zult u door proefparingen moeten vaststellen. Zij vererft vaak recessief, doch ook wel geslachtsgebonden. Omdat het bij u enkel de poppen zijn die de afwijking tonen lijkt het laatste het meest voor de hand liggend.

Het beste kunt u nu eerst beginnen met de vader aan de grootste en meest vitale dochter te paren. Indien de vader de betreffende factor enkelvoudig draagt (niet zichtbaar) dan kunt u reeds de eerste ronde al een zichtbaar resultaat verwachten. Dit zal ook het geval zijn bij de paring van broer x zus, doch daar dit de sterkste vorm van inteelt is zijn we daar een beetje huiverig voor.

Over uw verzoek tot opname in „ONZE VOGELS” van de vraag of er al geelbonte turquoisines onder onze leden zijn — en het verzoek tot het rechtstreeks opnemen van contacten met u om ervaringen uit te wisselen, zal de redactie moeten oordelen. Indien het in het algemeen belang van de leden is, zal zij dit zeker doen.

Vraag:

Als kanariekwaker wilde ik het volgende van u weten: Door toeval is bij mij in de volièrre een sijsje gepaard met een popkanarie en daaruit zijn jongen gekomen die ik uiteraard ook geringd heb. Nu wilde ik met deze bastaarden deelnemen aan de tentoonstelling en mijn vraag is dan aan welke eisen zo'n bastaard moet voldoen.

A. V. te W.

Antwoord:

In antwoord op uw schrijven bericht ik u dat in

een bastaard beide ouders te herkennen moeten zijn. Doorslaggevende kenmerken zijn kleur, tekening en profiel.

Voor de bastaard sijs x kanarie geldt dat de vlagtekening (van de sijs) op de vleugels goed zichtbaar is en dat het geel van de wildvormsijs bij voorkeur in versterkte mate bij de bastaard zichtbaar is. Verder moet de grootte van het lichaam en het model van de snavel een tussenvorm zijn van die van de sijs en de kanarie.

Indien de bastaard een mankermerk op de kop (zwarte pet) toont, moet deze zo donker mogelijk zijn en het patroon moet zo scherp mogelijk afsteken tegen de omliggende vederpartijen. Voor een pop gelden deze eisen natuurlijk niet.

Als uw sijsbastaard afkomstig is uit de kanariekleurslagen goudgroen - goudagaat - goudbruin - goudisabel of goudgeel, maakt u een redelijke kans dat zij aan de eisen voldoet. Bij afkomst van goudgeel (vetstof) wel letten op eventuele bonte pennen, want dat is natuurlijk ook niet toegestaan.

Is uw bastaard echter afkomstig uit een roodfactorige kanarie, dan geef ik u weinig kans op het behalen van een hoog puntenaantal, omdat deze dan vermoedelijk beslist niet voldoet aan één der eisen, namelijk het bij voorkeur in versterkte mate zichtbaar zijn van het geel van de wildvormsijs.

Vervolg van pag. 179.

geliefde zaadjes over de bodem rollen, doch deze worden nadien alle weer opgezocht. Met voldoening kan men naderhand waarnemen, dat alles lekker opgegeten is en de vogels steeds een blakende conditie behouden: gespierd, niet vet, levendig en de vele mannen een oorverdovende zang producerend.

Tussen haakjes, hebt u ook wel eens horen beweren, dat twee kanariemannen in een huiskamer niet of slecht zingen? Als dat zo is dan is de oorzaak beslist een andere als dat er meer dan een aanwezig is in de ruimte.

Kregen de vogels in de rusttijd 3 maal per week 1 gram eivoer (geen krachtvoer) per vogel, om hiermede alle aan een zaadmengsel ontbrekende voedingsstoffen aan te vullen en ze de kans te geven om deze op te slaan, te verbruiken en door te geven aan de nieuw te vormen vrucht, dan wordt in de kweektijd dit zelfde eivoer iedere dag aan de vogels gegeven.

Wat de voeding met eivoer betreft begint de kweektijd de tweede dag nadat er jongen in het nest zijn gekomen. We weten reeds, dat iedere jonge vogel reservevoedsel meekrijgt bij de geboorte en de kans moet krijgen om dit volledig te verteren alvorens volgestopt te worden met hoogwaardige voeding van buitenaf. Dus na het uitkomen de eerste 24 à 30 uren geen eivoer verstrekken en daarna zeer matig beginnen. Zo houdt u de groei in de vogels en zal het verschijnsel: „de jongen met volle kroppen dood in het nest” niet makkelijk meer voorkomen.

Vogelvrienden, als we naast het dagelijks verse drinkwater de grit en scherpe maagkiezel ook niet vergeten dan zitten we met de kweek al weer een eind in de goede richting.

osel

De

theoretische kennis van de kleurkanariekeek . . . overbodige luxe of noodzaak? (4)

In het voorgaande is getracht uiteen te zetten op welke wijze een erfelijke eigenschap van de ene generatie wordt overgedragen op de volgende. Ongetwijfeld zullen vele beginnende kanariekeekers zich hebben afgevraagd wat zij hier mee aan moeten. Toch kan het een verduidelijking zijn voor een aantal begrippen die in keekerskringen te pas en helaas meer ten onpas worden verwerkt in diepgaande gesprekken.

a. Het begrip „HOMOZYGOOT“

Het woord „homozygoot“ is een uitdrukking die veelvuldig wordt gebruikt bij het aanprijzen van te koop aangeboden vogels. In vele gevallen wordt dit woord ten onrechte gebruikt vooral ook omdat de betekenis lang niet iedereen duidelijk is.

Wanneer is een kleurkanarie „homozygoot?“

Als we even teruggaan naar de reeds behandelde onderwerpen dan zagen we dat een jonge vogel z'n erfelijke eigenschappen ontvangt van beide ouders. Alleen dan, als de erfelijke eigenschappen van de man precies gelijk zijn aan die van de pop, zal de jonge vogel homozygoot zijn.

Homozygoot betekent dan ook „FOKZUIVER“.

Een werkelijk homozygote vogel zal tegenwoordig nauwelijks meer worden aangetroffen, er is haast altijd wel een verschil in een van de vele erfelijke factoren aanwezig. Populair gezegd zal een fokzuivere man alleen zijn uiterlijke kleur op de volgende generatie overbrengen mits deze wordt gepaard met een pop die dezelfde kleur bezit, dus b.v. groen x groen of agaath x agaath. Zodra we spreken over b.v. een Goudgroene man dan is deze al niet meer fokzuiver volgens de betekenis van het woord want hij kan twee kleuren in de volgende generatie overbrengen nl. goudgroen en groen. Ook een popkanarie is nooit homozygoot voor z'n pigmentkleur (waarom dit zo is zal in een komend artikel nader worden toegelicht.)

Ondanks het verschijnsel dat we momenteel nauwelijks nog fokzuivere vogels tegenkomen worden toch massaal homozygote vogels aangeboden. Men legt dan evenwel uitsluitend het accent op de pigmentkleur terwijl voorbij gegaan wordt aan bepaalde variaties in de bijkleur. Het is geen uitzondering dat b.v. een homozygote Goudagaath wordt aangeboden terwijl deze, hoewel homozygoot voor agaath, toch ivoor en opaath verervend zal zijn. Wees daarom bij aankoop van dergelijke vogels steeds op uw hoede en vraag steeds in hoeverre zo'n vogel homozygoot is.

b. Het begrip „VERERVEND“

Het tegenovergestelde van een homozygote vogel is een „HETEROZYGOTE“, dus niet fokzuivere vogel. Een vogel dus die meerdere kleuren dan z'n uiterlijke kleur zal overbrengen in de volgende generatie.

Dit verschijnsel ontstaat als de erfelijke eigen-

schappen van de man en popkanarie onderling verschillen vertonen en als zodanig in de jonge vogels worden verenigd.

U koopt b.v. een groene kanarie waarvan de verkoper zegt dat hij isabel en pastel „verervend“ is. Deze laatste twee kleuruitingen zijn dus niet in het uiterlijk aanwezig. Dat er toch een mogelijkheid aanwezig is om deze kleurslagen terug te fokken berust op de vererving van de mutant van een recessieve factor. Hieraan zal een afzonderlijk artikel worden gewijd maar ik zou u er nu al op willen wijzen dat het onmogelijk is een popkanarie te kopen of te verkopen die pastel, ivoor of satinet verervend is. Helaas worden dergelijke vogels nog veelvuldig aangeboden maar een popkanarie is uiterlijk of pastel, of ivoor, of satinet en is zij dit uiterlijk niet, dan bezit zij deze factoren gewoonweg niet.

In plaats van het woord „verervend“ gebruiken we ook wel „split“ of in bepaalde gevallen „bloedig“. Zo kan een kanarie opaalbloedig, inbloedig zijn, uiterlijk dus niet aanwezig, of een agaath-man kan split isabel zijn.

Bedoeld wordt dan steeds dat de vogel, hoewel hij een erfelijke eigenschap of factor in z'n uiterlijk niet laat zien, deze wel kan overdragen op de volgende generatie waarbij dan wel de mogelijkheid aanwezig is dat deze factor in het uiterlijk zichtbaar wordt.

Hendrik K.

De effectieve Spray tegen verpenikken en kannibalisme

PLUMA
protect

Spray tegen verpenikken

Agent voor Nederland gezocht

Chemoport oHG

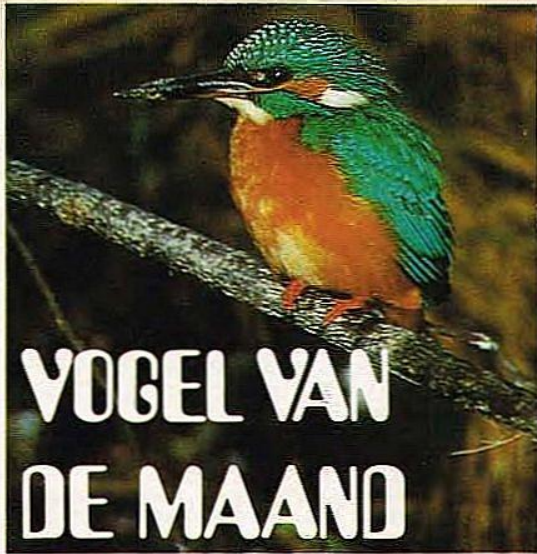
Nunsdorfer Ring 19, D-1000 Berlin 48
Telefoon D 030 / 7.21.60.77

Tek

VOGELZADEN

Kwalitatief zéér goed
EN NIET DUUR

Verkrijgbaar:
in de dierspecialzaak

VOGEL VAN DE MAAND

de ijsvogel

Meindert de Jong

Een vogeltje dat zich graag ophoudt in de buurt van stilstaand of langzaam stromend water is de ijsvogel, die „op z'n zondags" *Alcedo atthis ispida* heet. Het is met recht een „flonkerend juweel" en met zijn bonte kleurenpracht hoort hij eigenlijk niet thuis op onze landouwen. Hij roept daarentegen herinneringen op aan tropische gebieden. Ik zal proberen u een beschrijving te geven van dit musgrote vogeltje, zonder al te veel in finesses te treden. De gehele bovenzijde is een prachtig genuanceerd glanzend kobaltblauw of smaragd-groen, al naar gelang de lichtval. Van de mondhoek naar de schouders loopt een eveneens emerald-kleurige streep. De keel en kin, alsmede een duidelijke vlek op de wangen, zijn sneeuwwit. De onderkant is warm rossig bruin getint. Opvallend voor zo'n betrekkelijk klein vogeltje is de zware en zeer puntige dolksnavel, die hem waarschijnlijk de bijnaam „waterspecht" heeft gegeven. De kleine tere pootjes zijn vermiljoenrood en het korte stompstaartje is donkerblauw.

Het ijsvogeltje zit graag op een horizontale tak of andere uitkijkpost boven het water van beken, kanalen, brede sloten, visvijvers en dergelijke. Doodstil zit hij naar beneden te koekeloeren. Slechts af en toe draait hij het kopje met de wanstaltige sneb even naar links en naar rechts, maar dan begint het getuur opnieuw. Actie! Onder water is even een flietsende schittering! Als een meteor duikt het pronkjuweeltje blimsemsnel loodrecht naar beneden en is in een ommezien weer boven. De hele dulk heeft nauwelijks een seconde geduurd, maar de prooi heeft hij te pakken! Deze bestaat voornamelijk uit visjes, maar ook stootduikt hij wel op grote waterinsekten, kikkervisjes (dikkopjes), slakken en kleine kikkers. Hij houdt er echter ook nog een andere manier van vissen op na en wel zoals de visdief pleegt te doen, namelijk door wiekelend een tijdje stil te staan in de lucht (te bidden) om dan ineens als een steen naar beneden

te storten. Met de bult in de snavel vliegt hij terug naar de uitkijkpost om daar het gevangene lekker te verorberen. Is het een vis dan keert hij deze zó, dat de kop het eerst naar binnen glijdt. Niet zelden is het prooidier dermate groot dat de staartvin nog buiten de snavel uitsteekt, terwijl de kop reeds verteerd wordt. Zodra er binnen ruimte is schuift de rest de maag in.

De ijsvogel is een zogenaamde strandvogel, wat wil zeggen dat hij het hele jaar bij ons blijft. In strenge winters wordt hij echter zwerfvogel, want dan is hij aangewezen op open water, wakken en bijten. (Velen zijn in de veronderstelling dat de vogel daaraan zijn naam dankt. Anderen menen dat deze is afgeleid van de (ijs)blauwe kleur van de rugveren). Als die open plekken er niet zijn sterven de ijsvogeltjes bij tientallen. Dat is bijzonder jammer want er zijn er beslist niet al te veel in ons landje!

Als maart zijn wispelturige staart gaat roeren, vieren de ijsvogeltjes bruiloft. Dan jakkeren de mannetjes met razendsnelle, snorrende vlucht achter de wijfjes aan en klinkt af en toe het hoge, ijle „ti-ti-ti-ti-ti-ti". Als het huwelijk gesloten is wordt met de nestbouw begonnen. De vogels worden tunnelbouwers en zij graven ijverig in steile oeverwanden, aardwallen en dergelijke een gang, die wel een meter lang kan zijn. De doorsnee ervan is ongeveer vijf centimeter. De „pijp" eindigt in een soort kamertje, een „oven" die ongeveer een decimeter hoog is en een middellijn heeft van circa vijftien centimeter. De vogels nemen niet de moeite de woning te stofferen. Wel braken ze onverteerbare resten uit in de nestkom en op dit laagje visgraten en schubben komen de zes tot acht eieren te liggen. Ze zijn vrij rond en, zoals bij de meeste holebroeders het geval is, helderwit van kleur; zij glimmen als porselein. Beide vogels bebroeden dit glanzende legsel ongeveer drie weken. Als het vrouwtje op de eieren zit, is het aflopende gang en schuift vervolgens een beetje op, om voor een volgend jong plaats te maken. Zo draaien ze steeds in een kringetje rond. U zult zich wel in kunnen denken wat voor lucht er uit zo'n schacht komt! Men behoeft maar aan zo'n tunnel te ruiken om te weten te komen of deze bewoond is. De in het nest liggende ijsvogels hebben veel weg van jonge egels. De veertjes zitten mannetje soms zo attent haar van voedsel te voorzien.

De kindertjes blijven ongeveer drieëneenhalve week in de schemerige spelonk. Als vader of moeder met eterij binnenkomt, wordt de ingang tijdelijk afgesloten en is het er zelfs aardedonker. Hierop reageren de jongen op een zeer eigenaardige manier. Het kind dat van voedsel is voorzien draait zich even om en ontlast zich in de enigszins namelijk opgesloten in hoornachtige scheden en lijken wel pieken, die pas openbarsten even voordat het kroost de onzindelijke kamer verlaat. Maar dan lijken ze ook meteen al zeer veel op hun ouders; ze zijn alleen een ietsje doffer, maar dat valt nauwelijks op. Zodra de kindertjes op eigen benen kunnen staan, verspreiden ze zich. Ze zijn zeer eenkennig en erg onverdraagzaam, hoewel ook op deze regel wel eens uitzonderingen zijn geconstateerd.

korte berichten

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

WILDZANGRINGEN

Ruim 650 leden hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid om voor de kooivogels de speciaal vastgestelde voetringen te bestellen. In totaal zijn ruim 14.000 ringen gedistribueerd.

Wij hopen dat het een succesvol kweekseizoen zal worden en dat het overgrote deel van deze ringen moet worden aangelegd. Onze vurige wens is ook dat de vanwege het ministerie uit te voeren controles geen moeilijkheden zullen opleveren en dat er door wederzijds begrip een basis voor een goede verdere samenwerking kan worden gelegd. Dan zullen ook de inspanningen en het vele werk dat o.a. Mr. J. N. Scholte, lid van de Tweede Kamer voor het C.D.A., voor ons heeft gedaan niet voor niets zijn geweest. Vooral aan hem, maar ook aan Drs. H. M. Franssen, Tweede Kamerlid voor de P.v.d.A., hebben we te danken dat de constructieve besprekingen met het ministerie tot stand zijn gekomen. Helaas verlaat Drs. Franssen de Tweede Kamer maar Mr. Scholte heeft ons beloofd het werk in het belang van onze zinnige vorm van vrijetijdsbesteding te blijven voortzetten. Wij hopen dat het hem gegeven is dit nog lang te doen. Onze welgemeende dank gaat uit naar Drs. Franssen en wij wensen hem een wat rustiger bestaan in een goede gezondheid.

VRAAG EN AANBOD

Wegens gestegen druk- en portokosten is het tarief voor de advertenties onder VRAAG EN AANBOD met ingang van 1 april 1977 verhoogd. De prijs is f 10,— tot 100 letters, elke letter meer kost 10 cent extra. Voor advertenties van louter zakelijk karakter zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar op het bondsbureau.

PTT-CODE

Zoals u weet heeft de PTT een aanvang gemaakt met de invoering van een nieuwe adres-code. U kunt ons nu al geweldig van dienst zijn door u er aan te wennen deze code, bestaande uit 2 letters en 4 cijfers, steeds bij de adressen te vermelden.

ALGEMENE VERGADERING

Uw aandacht voor de algemene vergaderingen. In uw district op 22 of 23 april, de algemene vergadering voor de afgevaardigden op 14 mei a.s. in Utrecht. Het jaarverslag en de beschrijvingsbrief berust bij de afdelingssecretariaten.

OVERLEDEN

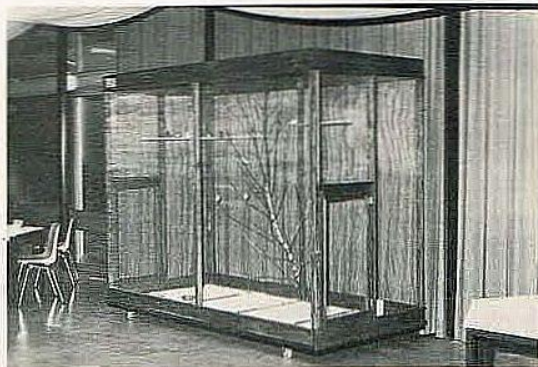
W. B. Berns, Huissen; B. Hageraets, Houten; A. Alferink, Heeten; C. Bach, Amsterdam; J. Keijzer, Breda; H. L. Timmers, Enschede; J. van Dee, Buren en J. Visser, Franeker. Dat zij rusten in vrede.

KEURMEESTERS

Bij de vermelding van geslaagde keurmeesters is de heer M. H. M. Kusters, tropen, Nagelbeek 54 in Schinnen, abusievelijk niet vermeld. Onze excuses aan hem en nogmaals onze gelukwensen. Hij staat wel vermeld in de nieuwe keurmeesterslijst. Verzoeken in deze lijst enkele kleine aanvullingen te plaatsen namelijk: Th. Kollen, kleur, heeft telf. 01745-5878. De heer Heijboer heeft telf. nr. 1410 en de heer Zehpenning, beiden tropen, nr. 12007.

AFDELINGSACTIVITEITEN

Deze voliëre werd door de afdeling Heerde aangeboden aan het activeringscentrum De Baldershoeve aldaar. Dit is een dagverblijf voor gehandicapten welke thuis niet verpleegd kunnen worden. Begrijpelijk dat de geste van die afdeling zeer op prijs werd gesteld. Toen bovendien de voliëre ook nog gratis door de leden van die afdeling werd bevolkt, was het enthousiasme niet meer te stuiten. De voliëre, 3 x 1,75 x 2 m, is gebouwd op wieltjes en daardoor steeds wisselend in diverse zalen op te stellen.

Onder ruime belangstelling werd op 22 januari j.l. door de afdeling Veldhoven een voliëre aangeboden aan de bewoners van het bejaardentehuis Merefelt. De afdeling bestond 25 jaar en dat feit was aanleiding tot het geschenk. Een zeer te waarderen geste. Een van de bejaarden zal de vogels gaan verzorgen. Wij hopen dat zowel de patiënten in Heerde als de bejaarden in Veldhoven erg veel plezier van de vogels zullen hebben. Overigens behoeven we daár niet aan te twifelen.

TENSLOTTE wensen wij u nog erg fijne Pinksterdagen en een succesvol verloop van uw ledenwerf-actie, want daar doet u toch óók aan mee?

De
se

alles wat fladdert vliegt, tjipt en zingt is in de wolken met Bogena.

Bogena heeft naam gemaakt
als all round vogelverzorgers.

Wie van z'n vogels houdt gunt
ze het beste.

Voedings-, verzorgings- en
geneesmiddelen van
Bogena, dus.

 bogena

Bogena B.V., Sluisweg 2, Waalwijk (N.B.),
Tel.: 04160 - 36992.

**VOGELHANDEL REIN VAN DER VEEN
POSTBUS 106 - GOOR**

Schamalijssters	75,- pst	Verzending onder rembours.
Goudvoorhoofdbladvogels	60,- pst	
Jap. Nachtegale man	25,- pst	Vracht rekening koper.
Jap. Nachtegale pop	15,- pst	
Zilveroor Nachtegale	65,- pst verw.	
Blauwvleugel Nachtegale	65,- pst verw.	

Vraag uitgebreide prijslijst!

's Maandags de gehele dag gesloten.
's Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.
Donderdags koopavond tot 21.00 uur.

NIEUW

NIEUW

**Kappelle's Krachtvoer "K.K."
VOOR ALLE PARKIETACHTIGEN**
speciaal geschikt voor:
GROTE PARKIETEN

Verkrijgbaar in geheel nieuwe VERS-
HOUDENDE VERPAKKING. Prijs per
kg. pak f. 4,50. Vraagt uw leverancier.

FA. JAN D. KAPPELLE & ZN.
Postbus 2 - Deventer - Tel. 05700-139 27

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor
pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-
fronten in alle maten - Tevens opvcuw-
bare kooien voor honden, katten, duiven,
papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

"ANIMALI"

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS“
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

**Nieuwste Amerik. Broedmachine
"Hova" van Thermalplastic**

met micro-thermostaat en element-verwarming
25 W 22 V voor alle soorten eieren, hoge uit-
komsten, cap. 70 hoender eieren.

Prijs f. 99,- franco.
Vele dankbetuigingen.

Van Waardhuizen
LEIDERDORP
v.d. Valk Boumanweg 204
Telefoon 071-13 08 37

Unieke collectie
MEDAILLES/BEKERS

Vraagt uw dealer
of ons naar onze
EXCLUSIEVE
KATALOGUS
35 jaar

HELLINGMAN BV
APELDOORN
Molenstraat 187
Telefoon 055-21 22 42
afd. verkoop
fabricage - vakgroothandel

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 013-34 15 79
b.g.g. 013-34 13 28

**In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten**

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

Waar wacht u nog langer op?

**Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!**

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.

WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

witte
molen

WITTE MOLEN B.V.
MOLENEIND
MEEUWEN (N.B.)